

ස්ථාවර මිල ගණන් යටතේ ගණනය කරන ලද මුළු සම්පත් ප්‍රමාණය 1982 දී වැඩිවී ඇත්තේ සියයට 4.1 කින් පමණය. 1982 දී ආනයනයන්හි වැඩිවීම සියයට 2.1 ක් වශයෙන් දක්වේ. 1981 දී සියයට 5.8 හා සසඳා බලන කල 1982 දී දේශීය ආර්ථිකය තුළින් ලබාගත හැකි වූ සම්පත් ප්‍රමාණය වැඩි වී ඇත්තේ සියයට 5.1 කිනි. ස්ථාවර මිල මට්ටම් අනුව බලන කල පරිභෝජන වියදම් 1982 දී සියයට 1.9 කින් වැඩි වී ඇත. 1982 දී ප්‍රාග්ධන සම්පාදනය වැඩිවී ඇත්තේ සියයට 5.8 කිනි. 1981 දී එය සියයට 2.6 කින් වැඩි වී තිබේ. පෙර වසරට වඩා 1982 දී ආර්ථිකයේ අපනයන අංශය සියයට 9.8 කින් පමණ වැඩි වී ඇත.

1.11 සංඛ්‍යා සටහන
ජාතික ඉතුරුම් 1978-1982
 (පවත්නා වෙළෙඳ මිල අනුව)

ශීර්ෂය	රු. දශ ලක්ෂ				
	1978	1979	1980*	1981*	1982*
1. වෙළෙඳ මිල අනුව දළ දේශීය නිෂ්පාදනය	42,665	52,387	66,527	85,005	100,314
2. දේශීය ඉතුරුම් ..	6,517	7,218	7,443	9,944	12,102
3. විදේශීය ශුද්ධ සාධක ආදායම	237	240	432	1,712	1,969
4. විදේශීය ශුද්ධ පෞද්ගලික පැවරුම්	342	754	2,260	3,918	5,170
5. ජාතික ඉතුරුම් ..	6,622	7,732	9,271	12,150	15,303
6. දේශීය ඉතුරුම් අනුපාතය (අංක 2, අංක 1 හි ප්‍රතිශතයක් ලෙස) ..	15.2	13.8	11.2	11.7	12.1
7. ජාතික ඉතුරුම් අනුපාතය (අංක 5, අංක 1 හි ප්‍රතිශතයක් ලෙස) ..	15.5	14.8	14.0	14.3	15.3

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

* තාවකාලික.

විදේශීය ශුද්ධ සාධක ආදායම හා විදේශීය පෞද්ගලික පැවරුම් ඇතුළත් නොවන දේශීය ඉතිරි කිරීම් 1982 දී රුපියල් කෝටි 1,210 ක් වශයෙන් ඇස්තමේන්තු කර ඇත. 1981 දී සියයට 11.7 ක් වූ දේශීය ඉතිරි කිරීම් අනුපාතය 1982 දී සියයට 12.1 දක්වා වැඩි දියුණු වී තිබේ. විදේශ සාධක ආදායමේ ශුද්ධ ගලායාම හා විදේශ පෞද්ගලික පැවරුම් ද ඇතුළත් වන මුළු ජාතික ඉතිරි කිරීම් ප්‍රමාණය රුපියල් කෝටි 1,530 වශයෙන් ගණනය කර ඇත. ඒ අනුව 1981 දී සියයට 14.3 ක් වූ ජාතික ඉතිරි කිරීම් අනුපාතය 1982 දී සියයට 15.3 ක් වී තිබේ.

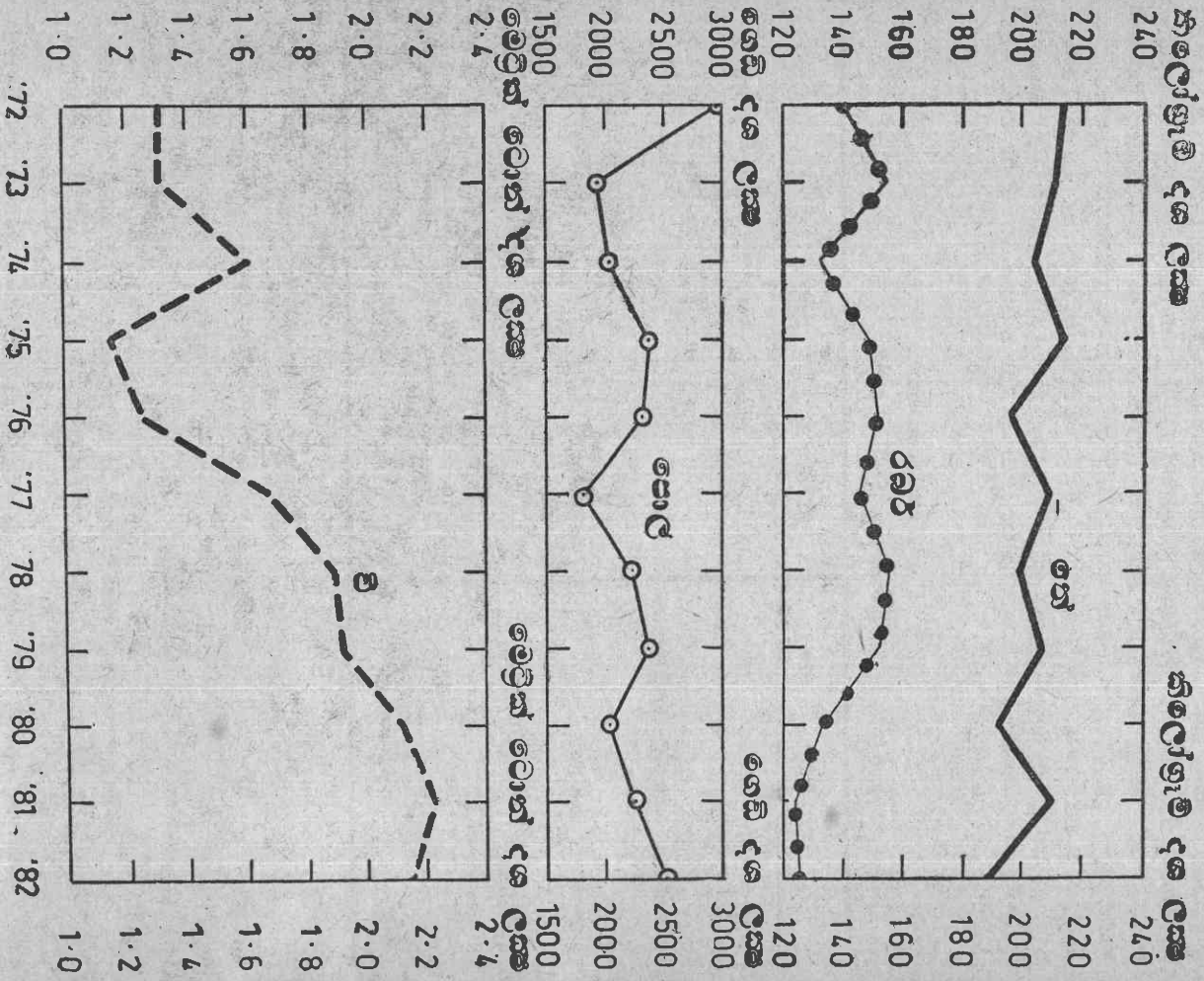
කෘෂිකාර්මය

ඉකුත් වසරේදී පෙන්වූ කැපී පෙනෙන වර්ධනය 1982 වර්ෂයේදී පවත්වා ගැනීමට කෘෂි-කාර්මික අංශය අපොහොසත් විය. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල, ඉකුත් වසරේදී සියයට 6.9 කින් වර්ධනය වූ වන සම්පත් සහ ධීවර අංශද ඇතුළු කෘෂිකාර්මික අංශය මෙම වර්ෂය තුළදී වර්ධනය වූයේ සියයට 2.6 කින් පමණි.

තේ

1982 වර්ෂයේ තේ නිෂ්පාදනය කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 187.8 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇති අතර, පූර්ව වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය සමඟ සසඳන කල මෙය කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 22.3 ක හෙවත් සියයට 10.6 ක පහත වැටීමක් පෙන්නුම් කරයි. නිෂ්පාදනයේ මෙම අඩුවීම උස්, මැදි සහ පහත් බිම් යන වගා ප්‍රදේශවල දක්නට ලැබුණි. නිෂ්පාදනයේ අඩුම පහත වැටීම වූ, කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 5.8 ක් නැතහොත් සියයට 8.3 ක් වාර්තා කරනු ලැබුවේ පහත් බිම් වගා ප්‍රදේශයන් ය. උස්බිම් සහ මැදිබිම් වගා ප්‍රදේශ පිළිවෙලින් නිෂ්පාදනයේ කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 8.8 ක (සියයට 10.9 ක්) සහ කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 7.7 ක (සියයට 13.0 ක්) අඩුවීමක් වාර්තා

ප්‍රධාන කෘෂිකාර්මික හෝග නිෂ්පාදනය

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

කරනු ලැබීය. ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය විසින් සපයනු ලැබූ තොරතුරු වලට අනුව ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නිෂ්පාදනය ඉකුත් වසරේ පැවති මට්ටමට වඩා කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 10.4 කින් හෙවත් සියයට 13.2 කින් අඩු වූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි නිෂ්පාදනය කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 6.6 කින් නැතහොත් සියයට 10.3 කින් පහත වැටුණි. මෙම සංඛ්‍යා අදාළ වන්නේ මෙම ආයතනයන් සතු වතු වලින් ලබා ගත් අමු දළවලින් කළ නිෂ්පාදනය සම්බන්ධව පමණි. මිළට ගත් දළ වලින් කළ නිෂ්පාදනය ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි සියයට 7.5 කින් ද, (කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 0.5) ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි සියයට 12.2 කින් ද (කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 1.8) පහත වැටුණි. 1982 වර්ෂයේ මුළු තේ නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීම කාර්තු අනුව බෙදී ඇති ආකාරය බෙහෙවින්ම අසමාන විය. වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුලදී නිෂ්පාදනයේ අඩුවීම කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ 10.8 කින් හෙවත් නිෂ්පාදනයේ මුළු අඩුවීමෙන් සියයට 48 ක් විය. තේ නිෂ්පාදනය අඩු වීමට වැඩි වශයෙන් හේතු වූයේ, වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුලදී පැවති දැඩි නියඟය බව නිෂ්පාදනයේ මෙම ව්‍යාජ්ඣ රටාව පෙන්නුම් කරයි.

1.12 සංඛ්‍යා සටහන
තේ සංඛ්‍යා 1980 - 1982

ශීර්ෂය	ඒකකය	1980	1981	1982(අ)
1. නිෂ්පාදනය	කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	191.4	210.1	187.8
1.1 උස්බිම්	..	72.6	80.5	71.7
1.2 මැදි බිම්	..	55.6	59.3	51.6
1.3 පහත් බිම්	..	63.2	70.3	64.5
2. තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කළ බිම් ප්‍රමාණය	.. හෙක්ටයාර දහස්	245	245	242
3. පලදාව	.. හෙක්ටයාරයට/කි.ග්‍රෑ.	922	ලැ.නො.(ආ)	ලැ.නො.(ආ)
4. පොහොර නිකුතුව	.. මෙ. ටොන් දහස්	109.9	103.3	102.7
5. නැවත වගාකිරීම (ඇ)	.. හෙක්ටයාර	2,156	2,677	1,981
6. මිළ				
6.1 කොළබි (ශුද්ධ)	.. කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	17.73	17.71	22.52
6.2 අපනයන (නැ.වි.ස.)	..	33.41	35.14	35.03
7. නිෂ්පාදන වියදම (ඇ)	..	18.71	18.79	21.97
8. අපනයන	.. කිලෝග්‍රෑම් දශලක්ෂ	184.7	183.4	181.0
9. අපනයන ඉපයුම්	.. රුපියල් දශලක්ෂ (විගැහි දශලක්ෂ)	6,170.1 (287)	6,444.0 (284)	6,342.2 (276)
10. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (ඇ)		6.1	5.0	4.7

මූලයන්: ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

(අ) කාලකාලික.

(ආ) නියත වශයෙන්ම වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය පිළිබඳව නිවැරදි සංඛ්‍යා තොරතුරු නොමැතිවීම නිසා හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කළ නොහැකිය.

(ඇ) සංශෝධිත.

(ඈ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතුවල පමණි.

1982 වර්ෂයේදී තේ වගා අංශයට නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 102,700 දක්වා මෙට්‍රික් ටොන් 600 කින් සුළු වශයෙන් අඩු විය. මෙම අඩුවීමට එක් හේතුවක් වූයේ 1981 සැප්තැම්බර් මාසයේදී ක්‍රියාත්මක කරන ලද පොහොර මිළ ඉහළ දැමීමය. තවද, 1982 මුල් කාර්තුව තුළදී පැවති නියඟය, වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුළදී පොහොර නිකුතුව සැලකිය යුතු ලෙස අඩු වීමට හේතුවක් විය. ඉකුත් වර්ෂයේ වාර්තා කරන ලද තත්ත්වයට වෙනස්ව යමින්, 1982 වර්ෂය තුළදී, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා මගින් පාලනය කරනු ලැබූ තේ වතු වලට යොදන ලද පොහොර ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු පරිදි පිළිවෙලින් සියයට 13 කින් සහ සියයට 10 කින් අඩු විය. අනෙක් අතින් පොහොර නිකුතුව

පිළිබඳ සංඛ්‍යා අනුව බලන කල පසුගිය වර්ෂයට වෙනස්ව පෞද්ගලික අංශය සතු තේ ඉඩම් සඳහා යොදන ලද පොහොර ප්‍රමාණයේ වැඩිවීමක් සිදුවී ඇති බව පෙනෙන්නට ඇත. 1982 දෙවන භාගයේ අවසන් කාලච්ඡේදයේ දී පමණ අමු තේ දළ සඳහා ගෙවනු ලැබූ මිල ගණන් වැඩි වීමත්, 1982 ජූලි මාසයේ පමණ සිට කොළඹ වෙන්දේසිවල තේ මිල ගණන් වැඩිවීමත්, පෞද්ගලික අංශය සතු තේ ඉඩම්වල පොහොර භාවිතය කෙරෙහි සතුටුදායක බලපෑමක් ඇති කළා විය හැකිය.

මූලික වශයෙන්ම ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා යටතේ වූ තේ ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩුවීම හේතු කොට ගෙන තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය 1982 වර්ෂය තුළදී සුළු වශයෙන් අඩු විය. පසුගිය වසර කීපය මුළුල්ලේ ඇත්ත වශයෙන්ම තේ වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණයේ වූ වෙනස්වීම් පිළිබිඹු වන පරිදි ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලයේ තේ කොමසාරිස් අංශය විසින් පවත්වා ගෙන යනු ලබන තේ බිම් ලේඛන සංශෝධනය නොකිරීම නිසා ලියාපදිංචිගත තේ බිම් ප්‍රමාණය සහ නියත වශයෙන්ම වගා කර ඇති තේ බිම් ප්‍රමාණය අතර පුළුල් වෙනසක් ඇති බව පෙනේ. ආර්ථිකයෙහි බෙහෙවින් වැදගත් තැනක් හිමි කර ගන්නා මෙම අංශයෙහි සංවර්ධනය පිළිබඳ මනා සැලසුම් සම්පාදනය කිරීම සහ එහි ක්‍රියාකාරිත්වය අගයීම සඳහා, වෙනත් කරුණු අතර, යටත් පිරිසෙයින් නියත වශයෙන් වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය පිළිබඳව නිවැරදිවූත්, විශ්වාසදායකවූත්, සංඛ්‍යා අවශ්‍ය වන හෙයින්, මෙය අවධානය යොමු කළ යුතු ඉතා වැදගත් කරුණකි.

දළ කැබෙන මුළු තේ බිම් ප්‍රමාණය 1982 වර්ෂයේ දී සියයට 1 කින් පමණ සුළු වශයෙන් අඩු වූ බව ලබාගත හැකි දළ සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව පෙනේ. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා ද ඒ ආයතන මගින් පාලනය කෙරෙන වතු වල දළ කැබෙන තේ බිම් ප්‍රමාණයෙහිද සුළු අඩුවීමක් වාර්තා කරනු ලැබීය. එබැවින්, මූලික වශයෙන් නිෂ්පාදනය පහත වැටුනේ, වර්ෂය තුළදී දළ කැබෙන බිම් ප්‍රමාණය අඩුවීමට වඩා සාමාන්‍ය පලදාව පහත වැටීම හේතු කොට ගෙන බව පෙනෙන්නට ඇත. ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා සහ ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සඳහා ලැබී ඇති වඩා විශ්වාසදායී සංඛ්‍යා තොරතුරු මෙම කල්පිතය තහවුරු කරන සුළුය. ඉකුත් වර්ෂය සමඟ සසඳන කළ ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවල හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව පිළිවෙලින් සියයට 7 කින් සහ සියයට 6 කින් අඩු විය. මේ අතර, ලබාගත හැකි දළ දත්තයනට අනුව දිවයිනේ දළ කැබෙන තේ බිම් හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව 1982 දී සියයට 10 කින් පමණ අඩුවී ඇති බවට ගණන්බලා ඇත. සාමාන්‍ය පලදාවේ මෙම පහත වැටීම, වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුළ පැවති නියඟයේ ප්‍රතිඵලයකි.

නැවත වගා කිරීමේ ක්‍රියාකාරිත්වය ද බලාපොරොත්තු කඩවන සුළුය. ඉකුත් වසරේදී සියයට 24 කින් සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වූ නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය, 1982 දී හෙක්ටයාර 696 කින් නැතහොත් සියයට 26 කින් පහත වැටිණි. මෙම අඩුවීම මූලික වශයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන් සතු වතු වලට සීමා විය. ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1981 දී හෙක්ටයාර 1,289 සිට 1982 දී හෙක්ටයාර 747 දක්වා සියයට 42 කින් අඩු වූ අතර, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල විසින් නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1981 දී හෙක්ටයාර 775 සිට 1982 දී හෙක්ටයාර 640 දක්වා සියයට 17 කින් පහත වැටිණි. 1982 මුල් කාර්තුවේදී පැවති අහිතකර කාලගුණික තත්ත්වයන් හැරුණ විට ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා සහ ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල වලට 1982 වර්ෂය තුළදී මුහුණපෑමට සිදුවූ ද්‍රවශීලතා ගැටළු සහ නැවත වගා කිරීමේ වියදම් අධිකවීම, වර්ෂය තුළදී දක්නට ලැබුණු දුර්වල ක්‍රියාකාරිත්වයට හේතු විය. රාජ්‍ය අංශයට දෙනු ලබන නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාරය කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට සහ පෞද්ගලික අංශයේ තේ වතු වලට දෙන ලද සහනාධාරයට වඩා අඩු බව සඳහන් කිරීම උචිතය.

නැවත වගා කිරීමේ කටයුතු කඩිනම් කිරීමේ වැදගත්කම පිළිගන්නා අතර, පාඨ සිටුවීම පිළිබඳවද වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම ඉක්මනින් කළයුතුව ඇත. පාඨ සිටුවීම, නැවත වගා කිරීම මෙන් නිෂ්පාදනය කෙරෙහි කෙටිකාලීන වශයෙන් අහිතකර ලෙස බලපෑමක් ඇති නොකරයි. බොහෝ වතු වල ඇති තේ පඳුරු සංඛ්‍යාව අඩුවීම මැන වසර කීපය තුළදී නිෂ්පාදනයේ දක්නට ලැබුණු පහත වැටීමේ උපනතියට බලපෑ ප්‍රධාන හේතූන්ගෙන් එකක් ලෙස හඳුනා ගෙන ඇති බව සඳහන් කිරීම වැදගත්ය. එබැවින් පාඨ සිටුවීම පිළිබඳව පවතින සහනාධාරය පාඨ සිටුවන පැළයකට රුපියල් 2 ක් වන දූතට ඇති මට්ටමේ සිට ඉහළ නැංවීම සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීම ප්‍රයෝජනවත් වේ.

තේවල සාමාන්‍ය අපනයන (නා.වි.ස.) මිල 1982 දී සියයට 1 කටත් වඩා අඩු ප්‍රමාණයකින් පහත වැටිණ. 1981 දී කිලෝග්‍රෑමයකට රුපියල් 17.71 ක් වූ කොළඹ සාමාන්‍ය ඉද්ධ වෙන්දේසි මිල (වටිනාකම අනුව අය කරන බද්දෙන් පසු) 1982 දී සියයට 27 කින් කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 22.52 ක් දක්වා කැපී පෙනෙන අයුරින් වැඩි විය. මෙම වැඩිවීම බොහෝ දුරට දක්නට ලැබුණේ වර්ෂයේ දෙවන භාගය තුළදී ය. බොහෝදුරට වැඩිදියුණු නොවන මිලක් පවතින තත්ත්වයක් යටතේ නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාමකට මුහුණ පා සිටි තේ කර්මාන්තයට මෙය යම් සහනයක් ගෙන එනු ලැබීය.

නිම්මේ කිලෝග්‍රෑමයක සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන පිරිවැය 1981 දී රුපියල් 18.79 සිට 1982 දී රුපියල් 21.97 දක්වා (මෙය සියයට 17 ක වැඩිවීමකි.) වැඩිවූ බව ඇස්තමේන්තු කර ඇත. කලින් සඳහන් කළ මිල වැඩිවීම වලින් කර්මාන්තයට අත්විය හැකිව තිබූ වාසි බොහොමයක් පිරිවැයෙහි මෙම වැඩිවීම නිසා අහිමි වූවා විය හැකිය. 1982 වර්ෂයේ දී වැවිලි කර්මාන්තයේ නියුතු සේවකයන්ට ගෙවන දීමනා ඒකාබද්ධ කිරීමේ මූලික ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වැටුප් වැඩිවීම නිෂ්පාදන පිරිවැයෙහි මෙම ඉහළ නැගීමට හේතු විය.¹ මීට අමතරව 1981 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී පොහොර මිල වැඩි කිරීමේ සම්පූර්ණ බලපෑම ද 1982 දී දක්නට ලැබිණි. තවද, විදුලිබල වියදම් ඉහළයාම සහ බැංකු ණය මත රඳා පැවැත්ම වැඩිවීමද හේතු කොට ගෙන පොළී පිරිවැය ඉහළ යාම ද, නිෂ්පාදන පිරිවැයෙහි වැඩිවීමට බලපෑම් කරනු ලැබීය.

ඉකුත් වසරේදී මෙන්ම 1982 වර්ෂයේ දී ද, කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් ද තම වගා කටයුතු කරගෙන යනු ලැබුවේ ඉහළ යන නිෂ්පාදන වියදම මධ්‍යයේය. 1981 සැප්තැම්බර් මාසයේදී පොහොර මිල වැඩි කිරීමෙන්, කුඩා තේ ඉඩම් අංශයට ඇති වූ අහිතකර බලපෑම සම්භන් කරනු පිණිස කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් විසින් සපයනු ලබන අමු තේ දළ සඳහා ගෙවන අවම මිල, කිලෝග්‍රෑමයකට රුපියල් 2.53 සිට කිලෝග්‍රෑමයකට රුපියල් 2.86 දක්වා 1982 ජනවාරි මස 1 වන දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි වැඩි කරන ලදී. ඔවුන්ගේ ලාභ තවදුරටත් වැඩි කරලනු පිණිස, මෙය, 1982 මැයි මාසයේ දී කිලෝග්‍රෑමයකට රුපියල් 3.10 දක්වා නැවත වරක් වැඩි කරන ලදී. ඒ අතරම ප්‍රධාන වශයෙන්ම වැඩි වූ විදුලිබල ගාස්තු හේතු කොට ගෙන අමු දළ වලින් නිම්මේ නිෂ්පාදනය කිරීමේ වියදම වැඩි වූ නිසා මිල සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ තේ කර්මාන්තශාලා මගින් පෞද්ගලික තේ ඉඩම් හිමියන්ගෙන් මිලදී ගනු ලබන අමු දළ මගින් නිම්මේ සකස් කිරීමේ දී කම්හල් ගාස්තු ලෙස අඩු කළ හැකි ප්‍රමාණය 1982 මැයි මාසයේ දී කිලෝග්‍රෑමයකට රුපියල් 6.12 සිට රුපියල් 6.50 දක්වා වැඩි කරනු ලැබීය. ගෙවනු ලබන අවම මිල වැඩි කළ ද, හෙක්ටයාර දෙකකට වඩා අඩු ප්‍රමාණයක තේ ඉඩම් කාණ්ඩවල වගා කරන බොහෝ කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට අමු දළ සඳහා ලැබෙනුයේ අවම සහතික මිලට වඩා බෙහෙවින් අඩු මිලකි. මෙයට හේතුව නොයෙකුත් ආකාරයේ අතරමැදියන් විසින් බොහෝ දුරට පාලනය කරනු ලබන අමු තේ දළ වෙළෙඳපොළෙහි පවතින අපූර්ණතාවයන් ය. වෙළෙඳ-පොල අපූර්ණතාවයන් රටෙහි කුඩා තේ ඉඩම් සංවර්ධනය සඳහා ප්‍රධාන බාධකයක්ව පවතින

1. වතු කම්කරුවන්ගේ අතිරේක විශේෂ දීමනාව සහ පෞද්ගලික අංශයේ විශේෂ දීමනා වැනි වතු කම්කරු වන්ට ගෙවනු ලැබූ දීමනාවන් 1981 අංක 72 දරණ වතු කම්කරු දීමනා පිළිබඳ පනතේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එක් දීමනාවක් ලෙසින් (උද්‍යෝගයක් ලෙස පිරිමි කම්කරුවකු සඳහා රුපියල් 5.15 ක් සහ භාෂාණු කම්කරුවකු සඳහා රුපියල් 4.95 ක්) සංයුක්ත කරනු ලැබීය.

බවට සාක්ෂි ඇත. පසුගිය වාර්ෂික වාර්තාවෙන්ද පෙන්වා දුන් පරිදි මෙම ගොවීන්ට ආයතනික ණය ලබා ගැනීමේ පහසුකම් හිඟවීම ද තවත් එවැනි දැදගත් බාධකයෙකි. කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් සිය ණය අවශ්‍යතා සඳහා මුළුමණින්ම වාගේ ආයතනික නොවන මූලාශ්‍රයන් මත රඳා පවතින බව සුළු පරිමාණ අධ්‍යයන කීපයකින්ම පෙන්වා දී ඇත. මෙම දැඩි රඳාපැවැත්ම අමු දළ වෙළෙඳපොළෙහි කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට ඇති කේවල් කිරීමේ හැකියාව සැලකිය යුතු ලෙස අඩු කරනු ලැබ ඇති අතර එය අමු තේ දළ සඳහා ශීඝ්‍රින්ම ලබාගත හැකි මිල කෙරෙහි අහිතකර බලපෑමක් ඇති කරයි.

කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය ඇතැම් ප්‍රදේශයන්හි කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට විශේෂ-යෙන්ම දැනට ගතික කුඩා තේ ඉඩම් අංශයක් දක්නට ලැබෙන දකුණු පළාතේ තේ ඉඩම් හිමියන්ට, සේවාවන් සැපයීම තදින්මත් කරගෙන යනු ලැබීය. කුඩා ඉඩම්වල නිෂ්පාදනය කරනු ලබන අමු දළ නිමි තේ බවට සකස් කිරීම උදෙසා කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය 1982 දී කම්හල් 6 ක් පවත්වාගෙන යනු ලැබීය. මෙයින් එක් කම්හලක් එනම් කුඩා ඉඩම් හිමියන් විසින් නිපදවන අමු දළ නිමි තේ බවට සකස් කිරීමේ ධාරිතාව බෙහෙවින් හිඟකම කියුණු ප්‍රශ්නයක්ව පැවති හිනිඳුම ඡන්ද කොට්ඨාශයේ නෙළුව-මැදගම කර්මාන්තශාලාව 1982 මාර්තු මාසයේදී විවෘත කරනු ලැබීය. හිනිඳුම ඡන්ද කොට්ඨාශයේ පිහිටුවනු ලබන අනෙකුත් කම්හල් හතරේ ඉදි කිරීම් කටයුතුවල සැහෙන ප්‍රගතියක් ලබා ඇති අතර, මින් එක් කම්හලක් 1983 මුල් භාගයේදී ඇරඹීමට නියමිතය. එසේම බොහෝ කලක සිට පැවති අවශ්‍යතාවයක් තරමක් දුරට හෝ සපුරාලමින්, කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ගේ ප්‍රයෝජනය උදෙසා කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය සිය සීමිත ව්‍යාප්ති කාර්ය මණ්ඩලය පුළුල් කරනු ලැබීය. දැනට කම්හල් ධාරිතාවය තදබල අඩුපාඩුවක්ව ඇති ප්‍රදේශවල කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් කම්හල් ඇති කිරීම වැදගත් කාර්යයක් වන නමුදු අරමුදල් පිළිබඳ බාධක නිසා අධිකාරිය විසින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය දිගටම ක්‍රියාත්මක කිරීමට උත්සාහ දරිය යුතු නොවේ. සමහරවිට ව්‍යාප්ති සේවාවන් සහ පොහොර බෙද හැරීම වැඩි දියුණු කිරීම සමඟ අලෙවි පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීම සම්බන්ධව වඩා වැඩි අවධානයක් කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය යොමු කරන්නේ නම් එය රටෙහි කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට වඩා ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් වෙළෙඳ බැංකුවලද සහයෝගය ඇතිව, කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් සඳහා සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට උත්සාහයක් දැරීම ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. 1982 වර්ෂය තුළදී කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් සඳහා පොහොර ණය ක්‍රමයක් නියාමක පදනමක් මත මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ අරඹන ලදී. මෙය ප්‍රයෝජනවත් ණය ක්‍රමයක් වන නමුදු කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ගේ ණය අවශ්‍යතා සපුරාලීමට එය ප්‍රමාණවත් නොවන බව පෙනේ. තවද, මෙම ණය ක්‍රමයේ වාසි පිළිබඳව සාමාන්‍ය නිගමනයක් කිරීමට තරම් කාලයක් එම ණය ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වී නොමැති නමුත් සාමාන්‍යයෙන් හෙක්ටයාර 1-2 පමණ බිම් ප්‍රමාණයක තේ වගාව කරන, ණය අවශ්‍ය ගොවීන්ට වඩා, මෙම ණය ක්‍රමයෙන් ප්‍රයෝජන ලැබෙනුයේ වඩා හොඳ ආදායම් තත්ත්වයක් ඇති ගොවීන්ට බව ලබා ගත හැකි සංඛ්‍යා තොරතුරු වලින් පෙනේ.

ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්ට ඉකුත් වසරේ මුහුණ පෑ ප්‍රශ්ණවලටම තවදුරටත් මුහුණ දීමට සිදු විය. වතු මට්ටමේ නිෂ්පාදන වියදමේ වැඩි වන උපනතිය නොකඩවා පැවතිනි. මෙම ආයතන සතු වතු වල නිෂ්පාදන පිරිවැය 1982 වර්ෂය තුළදී සියයට 25 කින් පමණ ඉහළ ගිය බව තාවකාලික දත්තයන් අනුව පෙනේ. කලින් විස්තර කළ පරිදි නිෂ්පාදන පිරිවැය මෙසේ වැඩි වීමට බොහෝ දුරට හේතු වූයේ අධික පොහොර මිල ගණන්, අධික විදුලිබල ගාස්තු සහ වැඩි වූ වැටුප් ය. එසේ වුවද, තාවකාලික දත්තයන්ට අනුව ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවලට සිය නිෂ්පාදන ආන්තිකයෙහි අවාසිදයක බව සැලකිය යුතු ලෙස අඩු කර ගැනීමට හැකි වූ බව පෙනේ. එලදයිතාවය වැඩි දියුණු කිරීමට සහ කාරක ප්‍රාග්ධන අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීම සඳහා අධික ලෙස බැංකු ණය ගැනීම අඩු කිරීම සඳහා ඉතා ඉක්මණින් අවශ්‍ය පියවර නොගතහොත් නුදුරු අනාගතයේදී නිෂ්පාදන පිරිවැයෙහි වැඩි වීමේ වේගය අඩු කිරීමට නොහැකි වනු ඇත.

රබර

1982 වර්ෂයේ රබර නිෂ්පාදනය කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 125 ක් ලෙස තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇති අතර එය පූර්ව වර්ෂය හා සැසඳීමේදී කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 1 ක (සියයට 1 ක පමණ) සුළු වැඩි වීමක් පෙන්වීය. මෙම වැඩි වීම මුළුමනින්ම කුඩා ඉඩම් හිමියන් ඇතුළුව පෞද්ගලික අංශයේ වාර්තා වූ වඩා යහපත් නිෂ්පාදන තත්ත්වයන්හි ප්‍රතිඵලයකි. බාල වර්ගයේ රබර සඳහා පැවති සාපේක්ෂව වඩා හොඳ මිල ගණන් සමහර කුඩා ඉඩම් හිමියන් ප්‍රමාණය ඉක්මවා කිරී කැපීමට පොළඹවනු ලැබූ බව පෙනේ. වර්ෂයේ වැඩි කාලයක් තුළ බලපැවැත්වූ යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයද නිෂ්පාදනයේ මෙම වැඩි වීමට හේතු වන්නට ඇත.

වර්ෂය තුළදී ගස් උදුරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 7,083 ක් විය. මෙම ප්‍රමාණය වර්ෂය තුළ කිරී කැපෙන තත්ත්වයට පත් බිම් ප්‍රමාණයද ඉක්මවීම නිසා කිරී කැපෙන මුළු බිම් ප්‍රමාණයේ සියයට 3 ක අඩු වීමක් දක්නට ලැබුණි. පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ නැවත වගා කිරීමේ කටයුතුවල පැවති දුර්වල තත්ත්වයන් සහ ඉදිරි කාල පරිච්ඡේදයේදී නැවත වගා කිරීමේ කටයුතු කඩිනම් කිරීමේ සැලසුම්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස කිරී කැපෙන බිම් ප්‍රමාණයේ මෙම අඩු වීමේ උපනතිය ඉදිරි වසර කිහිපයක් තුළද පැවතිය හැක.

1.13 සංඛ්‍යා සටහන
රබර සංඛ්‍යා 1980-1982

ශීර්ෂය	ඒකකය	1980	1981 (අ)	1982(ආ)
1. නිෂ්පාදනය	කි. ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ	133	124	125
2. බිම් ප්‍රමාණය				
2.1 වගාව යටතේ ඇති	හෙක්ටයාර දහස්	227.3	205.6	205.7
2.2 කිරී කැපීම යටතේ ඇති	"	185.6	176.0	171.5
3. පලදාව	හෙක්ටයාරයට/ කි. ග්‍රෑ.	718.0	705.0	726.0
4. පොහොර නිකුත්ව	මෙ. ටොන්දහස්	22.0	16.8	16.5
5. නැවත වගා කිරීම	හෙක්ටයාර	5,434	6,442	6,782
6. මිල				
6.1 අපනයන (නැ.වි.ස)	කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	21.42	21.80	17.68
6.2 කොළඹ ආර. ඇස්. ඇස්. නො. 1	"	10.62	10.04	10.18
7. නිෂ්පාදන වියදම (ඇ)	"	8.20	8.92	9.66
8. අපනයන	කි. ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ	121.0	132.5	131.3
9. දේශීය පරිභෝජනය	"	14.9	16.2	16.4
10. අපනයන ඉපයුම්	රුපියල් දශ ලක්ෂ	2,590.5	2,889.0	2,322.6
11. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ	(විගැහි දශ ලක්ෂ)	(120)	(128)	(101)
ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (ඇ)	"	2.9	2.3	2.1

- (අ) සංශෝධිත. මූලයන්: රබර පාලන දෙපාර්තමේන්තුව;
- (ආ) තාවකාලික. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
- (ඇ) රාජ්‍ය අංශයේ වතුවල, පෞද්ගලික අංශයේ වතුවල සහ කුඩා වතුවල බර තබන ලද සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන වියදම. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
- (ඈ) වගා කිරීම සහ සැකසුම් කටයුතු වල පමණි

පසුගිය වසර හා සසඳන කල 1982 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව කිලෝග්‍රෑම් 726 ක් දක්වා කිලෝග්‍රෑම් 21 ක හෙවත් සියයට 3 ක වැඩි වීමක් පෙන්වීය. කෙසේ වුවද, මෑත කාලයක ලැබූ ඉහළම පලදාව ලෙස 1978 වර්ෂයේදී වාර්තා වූ හෙක්ටයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 845 ට වඩා සාමාන්‍ය පලදාව දිගටම පහත් මට්ටමක පැවතුණි. මුළු රබර වගා බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 32 ක පමණ ප්‍රමාණයකට හිමිකම් කියනු ලබන ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා ඒවයේ වතුවල සාමාන්‍ය පලදාව පිළිවෙලින් සියයට එකකින් හා සියයට පහකින් පහත වැටීමක් වාර්තා කරනු ලැබීය. ඒ අනුව බලන කල, 1982 වර්ෂය තුළදී පෞද්ගලික අංශයේ රබර ඉඩම්වල සාමාන්‍ය පලදාව සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වී ඇති බව පෙනේ.

රබර් වගා අංශය සඳහා පොහොර නිකුත්ව නොකඩවා තුන් වන වසරටත් පහත වැටීමක් පෙන්වුම් කළ අතර, 1982 වසරේදී නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 16,500 ක් විය. 1981 වසර හා සැසඳීමේදී මෙය මෙට්‍රික් ටොන් 300 කින් හෙවත් සියයට 2 ක සුළු අඩු වීමක් පෙන්වීය. කෙසේ වුවද, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා ඒවායේ පොහොර භාවිතය මෙට්‍රික් ටොන් 1,100 බැගින් වූ විශාල අඩු වීමක් වාර්තා කරන ලදී. ඒ අනුව පෞද්ගලික අංශයට නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණයේ වැඩි වීමක් සිදු වී ඇති බව පෙනේ. ලබා ගත හැකි දත්තයන්ට අනුව රබර් වගා කළ මුළු බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 68 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් පෞද්ගලික අංශය සතු වූවත්, රබර් වගා අංශයේ භාවිතා කරනු ලබන මුළු පොහොර ප්‍රමාණයෙන් පෞද්ගලික අංශයේ කොටස තුනෙන් එකක් තරම් වූ ප්‍රමාණයකි. පෞද්ගලික රබර් වතු හිමියන් විශාල කොටසක් කිරි කපන රබර් ඉඩම් සඳහා පොහොර කොහෙන්ම භාවිතා නොකරන බවට සාක්ෂි ඇත. පොහොර භාවිතය සහ සාමාන්‍ය පලදාව අතර පවතින ඉහළ මට්ටමේ ධන සහසම්බන්ධතාවය නිසා පෞද්ගලික රබර් ඉඩම්වල පොහොර භාවිතය වැඩි දියුණු කිරීම දැනට වඩා වැඩි අවධානයක් යොමු කළයුතු කරුණකි.

රබර් නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය 1981 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 6,442 ක් වූ අතර 1982 වර්ෂයේදී එය හෙක්ටයාර 6,782 දක්වා සියයට 5 කින් වැඩි විය. නමුත් ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයේ සියයට 40 ක පහත වැටීමක් සිදු විය. 1981 වර්ෂයේදී රබර් නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාරය වැඩි කිරීම සහ ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ කළුතර, කැගලේ සහ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කවල රබර් ඉඩම් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීමත්, පෞද්ගලික අංශයේ නැවත වගා කිරීම කටයුතු කෙරෙහි සැලකිය යුතු වාසිදායක බලපෑමක් ඇති කරනු ලැබූ බව පෙනේ. රබර් පුනරුත්ථාපන වැඩපිළිවෙල යටතේ ඉහත කී දිස්ත්‍රික්ක තුනෙහි හෙක්ටයාර 3,029 ක් 1982 වර්ෂයේදී නැවත වගා කරන ලදී. 1982 වර්ෂයේදී නැවත වගා කිරීමේ කටයුතු අපේක්ෂිත ඉලක්කයට වඩා හෙක්ටයාර 682 කින් වැඩි වුවද පසුගිය කාලය තුළදී නැවත වගා කටයුතු අඩපණ වීම නිසා අත පසු වූ වගා කටයුතුද කරගෙන යාමට නම්, වේගවත් නැවත වගා කිරීමේ වැඩපිළිවෙලක් අත්‍යවශ්‍ය වේ.

1982 වසරේදී අළුතින් වගා කිරීමේ කටයුතුවලද සැලකිය යුතු දියුණුවක් පෙන්වීය. අළුතින් වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය 1981 දී හෙක්ටයාර 1,056 ක් වූ අතර, එය 1982 දී හෙක්ටයාර 1,650 දක්වා සියයට 56 ක වැඩි වීමක් පෙන්වීය. මෙම වැඩි වීම සිදු වූයේ අළුතින් වගාව සඳහා දෙනු ලබන සහනාධාරයේ ප්‍රමාණය ඵලසම් පවතිද්දී සහ අළුතින් වගා කිරීම සඳහා වන වියදම් වැඩි වෙමින් පවතිද්දීය. 1982 වර්ෂයේදී අළුතින් වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 70 ක් පෞද්ගලික අංශය වූ අතර රාජ්‍ය අංශයේ ප්‍රමාණය සියයට 30 ක් පමණ විය.

රාජ්‍ය අංශයේ මෙන්ම පෞද්ගලික අංශයේද රබර් නිෂ්පාදන පිරිවැයේ වැඩි වීමක් දක්නට ලැබුණි. ප්‍රධාන වශයෙන්ම ශ්‍රමය සඳහා වන පිරිවැය ඉහළ යාම නිසා සාමාන්‍යයෙන් පෞද්ගලික අංශයට වඩා රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල නිෂ්පාදන පිරිවැය වඩා වැඩි ප්‍රමාණයකින් ඉහළ යයි. රාජ්‍ය අංශයට වඩා වැටුප් අනුපාත පහළ මට්ටමක පවත්වා ගැනීම මගින් පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල සහ කුඩා ඉඩම්වල නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාම කිසියම් සීමාවක් තුළ තබා ගැනීමට හැකි විය.

වඩා හොඳ ව්‍යාප්ති සේවාවන්, සැකසුම් හා අලෙවි පහසුකම් සැපයීම මගින් කුඩා රබර් ඉඩම් අංශය දියුණු කිරීමට ඉඩකඩ ඇත. කුඩා ඉඩම් හිමියන් බොහෝවිට අනුගමනය කරන වැරදි කිරි කැපීමේ ක්‍රම නිසා ලබා ගත හැකි රබර් කිරි ප්‍රමාණය අඩු වනවා පමණක් නොව රබර් ගස්වල පලදායී නිෂ්පාදන ආයු කාලයද අඩු වන බව පෙනේ. වෙළඳපල අපූර්ණතාවයන් සහ බොහෝ කුඩා ඉඩම් හිමියන් රබර් කිරි සකස් කිරීමේදී අයහපත් ක්‍රම අනුගමනය කිරීම නිෂ්පාදන රබර්වල ගුණාත්මක භාවය හා මිළ අඩු කිරීමට හේතු වන බව පෙනේ. මේ සම්බන්ධ

යෙන් කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ රබර් කිරි සකස් කිරීම සඳහා වන සාමූහික රබර් සැකසුම් මධ්‍යස්-
ථාන ක්‍රමය පුනර්ජීවනය කිරීමට සහ දැනටමත් රබර් නිෂ්පාදනය කරන විවිධ ප්‍රදේශයන්හි
පවතින රබර් සකස් කිරීමේ සාමූහික මධ්‍යස්ථාන පුනරුත්ථාපනය කිරීම හදිසි අවශ්‍යතාවයක්
බවට පත්ව ඇත. කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් සහ රබර් පර්යේෂණ ආයතන වැනි සේවා ආයතන
සම්බන්ධ වී කරනු ලබන මෙවැනි සාමූහික වැඩපිළිවෙලකින් තොරව කුඩා රබර් ඉඩම් අංශයේ
වඩා ස්ථිර වර්ධන මාර්ගයකට යොමු කළහැකිද යන්න සැක සහිතය. පසුගිය වර්ෂයේ මෙන්
නොව දේශීය රබර් පරිභෝජනය 1981 දී කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 16.2 සිට 1982 දී කිලෝග්‍රෑම්
දශ ලක්ෂ 16.5 දක්වා වැඩි වූයේ ඉතා සුළු වශයෙනි. කෙසේ වුවද, රබර්වල අපනයන ඉපයීම්
වැඩි කිරීම සඳහා රබර් පදනම් කරගත් කර්මාන්ත ව්‍යාප්ත කිරීමට රට තුළ බෙහෙවින්
ඉඩකඩ ඇති බව පෙනේ. එහෙත්, මෙම හැකියාවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීම බොහෝදුරට
රඳා පවතින්නේ එවැනි කර්මාන්තයන්ට සපයනු ලබන දිරි ගැන්වීම මතයි.

පොල්

1982 වර්ෂයේ අපනයන හෝග නිෂ්පාදනයේ කැපී පෙනෙන සිද්ධීන්ගෙන් එකක් වූයේ
පොල් නිෂ්පාදනයේ ඇති වූ වර්ධනයයි. 1970 ගණන්වල මුල් කාලයේ සිට ලබාගත නොහැකි
වූ ඉහළ මට්ටමකට පොල් නිෂ්පාදනය 1982 වර්ෂයේ දී ළඟා විය. ගෙඩි දශලක්ෂ 2,510 ක්
ලෙස ගණන් බලා ඇති නිෂ්පාදනය 1981 වර්ෂයට වඩා සියයට 11 ක වැඩිවීමක් පෙන්වුණි
නිෂ්පාදනයේ මෙම දියුණුවට හේතු වූ මූලික කරුණ නම්, 1981 අවසාන භාගයේදීත් 1982
අවසාන කාර්තු තුන තුළදීත් පොල් වගා කරන ප්‍රදේශවල පැවැති යහපත් කාලගුණික තත්ත්ව-
යයි. පොල් අපනයන වෙළෙඳාම සම්බන්ධව පනවා තිබූ සීමා කිරීම් ලිහිල් කිරීම ද, නිෂ්පාදක-
යින් විසින් දක්වනු ලැබූ සතුටුදයක ප්‍රතිචාරයට හේතු විය. එසේ වුවද, ලෝක වෙළෙඳ
පොළෙහි පොල් නිෂ්පාදනයන්ගේ මිලයන්හි අවාසිදයක තත්ත්වය හේතු කොට ගෙන නිෂ්-
පාදනයේ මෙම වර්ධනයෙහි උපරිම වාසි රටට ලබාගැනීමට නොහැකි විය.

පොල් මද වලින් කරන නිෂ්පාදනයන්ගේ අපනයන පරිමාවෙහි සියයට 40 ක වැඩිවීම
වඩාත් කැපී පෙනෙන සුළු විය. කෙසේ වෙතත්, අපනයන පරිමාවෙහි මෙම කැපී පෙනෙන
වැඩිවීම මධ්‍යයේ වුවද, පොල් මද වලින් කෙරෙන නිෂ්පාදනයන්ගේ අපනයන වටිනාකම
ලෝක වෙළෙඳ පොළේ මිළ පහත වැටීම හේතු කොට ගෙන පූර්ව වර්ෂයේ මට්ටමෙහිම
වාගේ නොවෙනස්ව පැවතිණි. ජාත්‍යන්තර මිළ පහත වැටීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් නිෂ්පාදක-
යන් කෙරෙහි ක්ෂණික බලපෑමක් ඇති කරනු ලැබීය. පොල් තෙල් අපනයනය සම්බන්ධ-
යෙන් අපනයන බද්දක් කිසියෙක්ම නොමැති වූ නිසා කර්මාන්තයට සහන සැලසීම උදෙසා
1982 අප්‍රේල් මාසයේ දී පොල් තෙල් සඳහා මිල පිහිටාධාර ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමට රජයට
සිදු විය. ඉන්පසුව, 1982 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී කපාපු පොල් සඳහා මිට සමාන ක්‍රමයක්
හඳුන්වා දෙනු ලැබූ අතර, පොල් වගා කරන්නවුන්ට වඩා වාසිදයක මිලක් ලබා ගැනීමට
උපකාරී වීම මෙම ක්‍රමයේ මූලික අරමුණ විය.

පූර්ව වර්ෂය හා සැසඳීමේදී පොල් තෙල් නිෂ්පාදනය සහ කපාපු පොල් නිෂ්පාදනය සියයට
35 කින් සහ සියයට 4 කින් වැඩි විය. පොල් තෙල් කර්මාන්තයේ දක්නට ලැබුන, මෙම
සාපේක්ෂ වශයෙන් වඩා ඉහළ වර්ධනයට යම් දුරකට හේතු වූයේ කළින් සඳහන් කළ මිල
පිහිටාධාර ක්‍රමයන් හඳුන්වා දෙනු ලැබූ කාලයයි. කපාපු පොල් නිෂ්පාදන මිල අඩුවීමේ වේගය,
සැලකිය යුතු දේශීය වෙළෙඳපලක් ඇති පොල් තෙල් සඳහා වන මිල අඩුවීමේ වේගයට වඩා
බෙහෙවින් වැඩි වුවද, මිල පිහිටාධාර ක්‍රමයක් පළමුවෙන් හඳුන්වා දෙනු ලැබුවේ පොල් තෙල්
සඳහා ය. කපාපු පොල් සඳහා එවැනි ක්‍රමයක් ඇති කළේ ඊට බොහෝ කාලයකට පසුව
වර්ෂයේ අවසාන ආසාදනයේදී ය.

I · 14 සංඛ්‍යා සටහන
පොල් නිෂ්පාදන සංඛ්‍යා 1980-1982

ශීර්ෂය	ඒකකය	1980	1981	1982(අ)
1. නිෂ්පාදනය(ආ)	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ	2,026	2,258	2,510
1.1 කපාපු පොල්	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ(ඇ)	217	276	286
1.2 පොල් තෙල්	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ ඇ	500	605	815
1.3 කොප්පරා(ඇ)	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ(ඇ)	1	10	19
1.4 ගෙඩි පොල් අපනයන(ඉ)	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ	—	2	9
1.5 දේශීය පරිභෝජනය(ඊ)	.. ගෙඩි දශ ලක්ෂ	1,326	1,350	1,371
2. සාමාන්‍ය මිළ				
2.1 කොළඹ	.. ගෙඩිය රුපියල්	1.48	1.80	1.64
2.2 අපනයන නැ.වි.ස.	.. ගෙඩිය රුපියල්	3.13	2.45	1.76
3. පොහොර නිකුතුව	.. මෙ. ටො. දහස්	55.8	37.7	30.2
4. නිෂ්පාදන පිරිවැය	.. ගෙඩියකට රුපියල්	0.40	0.55	0.57
5. අපනයන ඉපයුම්	.. රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,234	1,438	1,497
	(විගැහි දශ ලක්ෂ)	(57)	(64)	(65)
5.1 මද නිෂ්පාදනයන්	.. රුපියල් දශ ලක්ෂ	754	1,011	1,003
	(විගැහි දශ ලක්ෂ)	(35)	(45)	(44)
5.2 අනෙකුත් නිෂ්පාදනයන්	.. රුපියල් දශ ලක්ෂ	480	427	494
	(විගැහි දශ ලක්ෂ)	(22)	(19)	(21)
6. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන්(උ)	..	4.1	4.1	4.1

මූලාශ්‍රය: පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

(අ) තාවකාලිකයි.

(ආ) ගණනය කරන ලද (කොප්පරා නොගන බෙහෙවින්ම සඳහා ගැලපීම නිසා ශීර්ෂවල එකතුව මුළු නිෂ්පාදනය හා නොසැසඳේ.)

(ඇ) ගෙඩි ප්‍රමාණය ගණන් බැලීමේදී යොදාගත් අනුපාතිකය: කපාපු පොල් මෙ. ටො 1 = ගෙඩි 6,800
පොල් තෙල් මෙ. ටො. 1 = ගෙඩි 8,000
කොප්පරා මෙ. ටො. 1 = ගෙඩි 4,925

(ඈ) අපනයන පමණි.

(ඉ) දීගු කලක් සීමා කිරීමෙන් පසු ගෙඩි පොල් අපනයනය 1981 මැයි මාසයේදී නැවත ඇරඹුණි.

(ඊ) එක පුද්ගල පරිභෝජනය වසරකට ගෙඩි 90 ක් යන පදනම මත ඇස්තමේන්තු කර ඇත.

(උ) වගා කිරීම හා සැකසුම් කටයුතුවල පමණක්.

පොල් තෙල් සඳහා මිළ පිහිටාධාර ක්‍රමය යටතේ පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය ලියාපදිංචි මෝල් හිමියන්ගෙන් මෙට්‍රික් ටොන් එකක් රු. 9,500 බැගින් තෙල් මිළදී ගනු ලැබීය. ඒ අනුව, මෝල් හිමියන් කොප්පරා පාරමක් රුපියල් 1,400 බැගින් මිළදී ගනු ලබනැයිද, එමගින් නිෂ්පාදකයාට ගෙඩි 1000 කට රුපියල් 1000 ක අවම මිළක් ලැබෙනු ඇතැයි ද අපේක්ෂා කරනු ලැබීය. වර්ෂයේ මුල් කාලයේ දී ආරම්භ කරනු ලැබීම නිසා මෙම ක්‍රමය නිෂ්පාදක මිළ වඩා වාසිදායක මට්ටමින් පවත්වා ගෙන යාමට උදව්වීම මගින් ප්‍රායෝජනවත් කාර්ය භාරයක් ඉටු කරනු ලැබීය. ගෙඩි මිළ අප්‍රේල් මාසයේ දී ගෙඩි 1000 කට රුපියල් 650 පමණ සිට වර්ෂයේ අවසානය පමණ වන විට රුපියල් 1000 දක්වා ඉහළ ගියේ ය.

කපාපු පොල් නිෂ්පාදනයන්හි දේශීය-වෙළෙඳපොල මිළ 1982 වර්ෂය තුළදී සියයට 23 කින් අඩුවූ නමුත් මුල් මාස පහ තුළදී කපාපු පොල් නිෂ්පාදන ඒවායේ වැඩිවන උපනතිය පවත්වාගනු ලැබීය. නමුත් පූර්ව වර්ෂයේ එම කාලච්ඡේදය සමඟ සැසඳීමේ දී වර්ෂයේ දෙවන භාගය තුළදී නිෂ්පාදනය සියයට 22 කින් අඩු විය. නිෂ්පාදනයේ අඩුවීම පටන් ගැනීමෙන් වික

කාලයකට පසු, කපාපු පොල් නිෂ්පාදකයන්ගේ විශේෂ ඉල්ලීම පිට කපාපුපොල් නිෂ්පාදන මිල පිහිටාධාර ක්‍රමය 1982 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී හඳුන්වා දෙනු ලැබීය. කෙසේ වුවද, වර්ෂයේ තරමක් පසු කාලයේ දී ආරම්භ කරනු ලැබූ නිසා මෙම පිහිටාධාර ක්‍රමයට නිෂ්පාදනය කෙරේ කිසිදු නිශ්චිත බලපෑමක් ඇති කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත් කාලයක් නොවීය. මෙම ක්‍රමය යටතේ කපාපු පොල් නිෂ්පාදනය කරනු ලබන මෝල් හිමියනට ඔවුන් විසින් නිපදවනු ලබන අපනයන කළ හැකි මට්ටමේ ගුණාත්මක තත්ත්වයකින් යුත් කපාපු පොල් මෙට්‍රික් ටොන් එකක් සඳහා රුපියල් 1000 ක දීමනාවක් සැපයීමෙන් ආධාර කරනු ලැබීය. මෝල් හිමියන් ඒ අනුව, ඔවුන් පොල් ගෙඩි මිලදී ගන්නා නිෂ්පාදකයනට යටත් පිරිසෙයින් ගෙඩි 1000 කට රුපියල් 1000 ක් වත් ගෙවිය යුතුය. කළින් සඳහන් කළ පිහිටාධාර ප්‍රමාණය යටතේ මෝල් හිමියන් විසින් පොල් නිෂ්පාදකයනට ගෙවිය යුතු අවම මිල ගෙවීමට නොහැකි වූ බව වාර්තා වූ හෙයින්, 1982 නොවැම්බර් මාසයේදී මෙම ක්‍රමය සංශෝධනය කරමින් මෝල් හිමියනට ගෙවන දීමනාව මෙට්‍රික් ටොන් 1 ක් සඳහා රුපියල් 2,000 දක්වා වැඩි කරනු ලැබීය.

පොල් ඉඩම් සඳහා නිකුත් කරන පොහොර ප්‍රමාණය 1982 වර්ෂයේදී අඩු වන උපනතියක තිබූ අතර, වර්ෂය තුළදී එම ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 30,200 දක්වා සියයට 20 කින් අඩු විය. මෙම අඩු වීම වර්ෂයේ පළමුවැනි හා තුන්වැනි කාර්තුවලදී වඩාත් කැපී පෙනීයන. පොහොර යෙදීමේ වියදම පොල් නිෂ්පාදන වියදමෙන් සියයට 35 ක් පමණ වන නිසා වැවිලි කරුවන් උපරිම වාසි ලබා ගැනීම උදෙසා අර පරිස්සමෙන් සහ වඩාත් උචිත කාලයේදී පොහොර යොදනු ලබන බව පෙනෙන්නට ඇත.

පොහොර සඳහා ණය පහසුකම් බෙහෙවින් අවශ්‍ය වුවද, පොල් පොහොර ණය ක්‍රමය යටතේ දෙනු ලැබූ ණය සංඛ්‍යාවක්, මුළු ණය ප්‍රමාණයත් නොකඩවා අඩු වී ඇත. මහජන බැංකුව සහ ලංකා බැංකුව යන බැංකු දෙක මගින් දෙනු ලැබූ ණය සංඛ්‍යාව 1981 දී 1,748 සිට 1982 දී 1,198 දක්වා සියයට 31 කින් අඩුවී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දෙනු ලැබූ මුළු ණය මුදල් ප්‍රමාණය 1981 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 10.2 සිට 1982 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 9.1 දක්වා සියයට 11 කින් අඩු විය. 1979 වර්ෂයේ මෙම ණය ක්‍රමය ආරම්භයේදී සිට පොහොර මෙට්‍රික් ටොන් 19,288 ක් එය යටතේ මිලදී ගෙන ඇත. මෙය පොල් වගා අංශය සඳහා මෙම කාලවර්ෂය තුළ නිකුත් කරන ලද මුළු පොහොර ප්‍රමාණයෙන් සියයට 11 ක් පමණි.

1982 වර්ෂයේදී අතුරු හෝග වගාවට යටත් වූ පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 198 ක් පමණක් විය. මෙය අතුරු හෝග වගාවට යටත් වූ ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 44 ක අඩු වීමකි. අතුරු හෝග වගාව 1980 සිටම අඛණ්ඩව අඩු වෙමින් පවතී. 1980 දී අතුරු හෝග වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 573 ක් වූ අතර, එය 1981 දී හෙක්ටයාර 355 ක් විය. මෙම අඩු වීම අතුරු හෝග සහනාධාර ක්‍රමයට අයත් හෝග වර්ග තුනම (කෝපි, කොකෝවා සහ ගම්මිරිස්) සම්බන්ධව දක්නට ලැබිණි. නමුත් පූර්ව වර්ෂයේදී මෙන් එම අඩු වීම වඩාත් කැපී පෙනුනේ කොකෝවා වගාව සම්බන්ධයෙනි. එහි පහත වැටීම සියයට 87 ක් විය. කෝපි සහ ගම්මිරිස් අතුරු වගාවට යටත්වූ පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 44 කින් සහ සියයට 33 කින් අඩු විය. කොකෝවා අතුරු හෝග වගාව සඳහා සහනාධාර සැපයූ ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 3 ක් පමණක් වූ අතර එය 1981 දී හෙක්ටයාර 24 ක් විය. පසුගිය වර්ෂ දෙක තුළදී කොකෝවා අතුරු හෝග වගාව සඳහා බලපත්‍ර නිකුත් කරනු ලැබුවේ වසරකට 17 ක් පමණි. අතුරු හෝග වගාවක් ලෙස කොකෝවා හෝගයේ ජනප්‍රියත්වය නොකඩවා අඩු වෙමින් පවතින බව පෙනෙන්නට ඇත. කෙසේ වෙතත් කෝපි, අතුරු හෝග වගාවන්ගෙන් වඩාත් ජනප්‍රිය හෝගය ලෙස ඉස්මතු වී ඇත. කෝපි අතුරු හෝග වගාව සඳහා නිකුත් කරනු ලැබූ බලපත්‍ර සංඛ්‍යාව 755 ක් (හෙක්ටයාර 41 ක් සඳහා) විය. මෙය 1981 දී නිකුත් කළ බලපත්‍ර සංඛ්‍යාව වන 1,526 (හෙක්ටයාර 251 ක් සඳහා) සමඟ සැසඳීමේ දී සැලකිය යුතු අඩු වීමක් පෙන්වුවද අතුරු හෝග වගාවන් තුනෙන්ම තවමත් විශාලතම අතුරු හෝග වගාව විය.

අතුරු හෝග සහනාධාර ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිචාර දක්වීම සෙමින් සිදුව ඇති අතර එම ක්‍රමය සම්බන්ධව ඇති උද්යෝගය ක්‍රමයෙන් අඩු වන බැව් පෙනෙන්නට ඇත. මෙය ප්‍රධාන වශයෙන්ම අතුරු හෝගවලට වරින් වර ඇති වූ නියඟයන් මගින් සිදු වූ හානියේ ප්‍රතිඵලයකි. මෙම ක්‍රමය යටතේ අතුරු හෝග වගා කරන ලද මුළු බිම් ප්‍රමාණය අල්ප වනවා පමණක් නොව දෙවන සහ තෙවන වාරිකයන් ලබන බිම් ප්‍රමාණය අඛණ්ඩව අඩු වී ඇත. මින් පෙනෙන්නේ පළමුවැනි සහනාධාර වාරිකය ලබා ගැනීමෙන් පසු අතුරු හෝග වගාව ගැන දක්වන නොසැලකිල්ල ඉහළ මට්ටමක් පවතින බවය. පොල් ඉඩම් නියත වශයෙන්ම තනි වගාවකට සීමා වූ ඉඩම් ලෙස සැලකෙන සම්ප්‍රදායික මතයෙන් ඇත්වීම අත්‍යවශ්‍යය. අතුරු හෝග වගාව පොල් වගා කරන්නන්ට අතිරේක ආදායමක් උපයා දෙන මගකි. එමගින් එය දිගු කාලයේදී පොල් ඉඩම්වල ආර්ථික ශක්‍යතාව තහවුරු කරනු ලබන අතර, එලදැයිතාව වැඩි දියුණු කිරීම උදෙසා වඩාත් හොඳ වගා භාවිතයන් අනුගමනය කිරීමට වගා කරුවන්ට ඉඩක් ද ලබා දෙයි.

වර්ෂය තුළ පුනරුත්ථාපනය කරන ලද පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 11,200 ක් විය. මෙය පූර්ව වර්ෂයේ එම ප්‍රමාණය හා සැසඳීමේදී සියයට 27 ක අඩු වීමකි. පුනරුත්ථාපන කටයුතු සඳහා ගෙවනු ලැබූ සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 5.7 දක්වා සියයට 20 කින් අඩු විය. යටි වගාව සහ නැවත වගාවට භාජනය වූ බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 3,543 ක් වූ අතර මෙය 1980 මට්ටමට දළ වශයෙන් සමාන විය. 1981 දී මෙම බිම් ප්‍රමාණය සියයට 30 ක සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් පෙන්වීය. මෙම අරමුණ සඳහා ගෙවන ලද සහනාධාර මුදල් ප්‍රමාණය 1981 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 13.7 සිට 1982 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 12.9 දක්වා සුළු වශයෙන් අඩු විය. 1980 සිට 1981 දක්වා දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි ප්‍රමාණයකින් වැඩි වූ අළුතින් වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය 1982 වර්ෂයේදී වැඩි වූයේ පූර්ව වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 5,259 සිට හෙක්ටයාර 5,291 දක්වා සියයට 1 ටත් වඩා අඩු සුළු ප්‍රමාණයකිනි. අළුත් වගාව සඳහා ගෙවූ සහනාධාර මුදල් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 15.5 දක්වා සියයට 12 කින් වැඩි විය. ඉකුත් වසරේ දක්නට තිබූ වැඩි වන උපනතිය හා සැසඳීමේ දී, වගාව සහ පුනරුත්ථාපන කටයුතු වර්ෂය තුළදී ප්‍රගතියක් පෙන්වා නොමැති බව දක්නට ඇත. පසුගිය වර්ෂයේ වාර්ෂික වාර්තාවෙන්ද සඳහන් කළ පරිදි, ගස් පරණ වීම, කඩිනම් සංවර්ධන කාර්යයන් සහ 1978 වර්ෂයේ ඇති වූ සුළි සුළල වැනි හේතූන් වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නිෂ්පාදනයෙන් ඉවත් වූ විශාල පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය සමඟ සලකා බැලීමේ දී මෙය අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකි. නැවත වගාව, අළුත් වගා කටයුතු පවත්වා ගෙන යාම සහ කඩිනම් කිරීම සම්බන්ධව වඩා බලවත් ප්‍රයත්නයක් නොදැරුවහොත් අනාගතය සඳහා වන නිෂ්පාදන පදනම දැඩි ලෙසින් අඩු වනු ඇත.

සුළු අපනයන හෝග

ප්‍රධාන වශයෙන්ම අපනයනය සඳහා නිෂ්පාදනය කරන නිත්‍ය හෝග ගණනාවක් සුළු අපනයන හෝග ගණයට අයත් වේ. කෙසේ වුවද, ඇතැම්විට, කුරුඳු සහ කරලුංගු හැරුණුවිට මෙම හෝග බොහෝමයක්ම "මිශ්‍ර වගා" හෝ "ගෙවතු වගා" ලෙසින් කුඩා ඉඩම්වල වගා කෙරේ. මෙම හේතුව නිසා මෙම හෝගයන් යටතේ ඇති බිම් ප්‍රමාණය හෝ ඒවායේ නිෂ්පාදනය පිළිබඳ නිවැරදි දත්ත ලබා ගැනීම ඉතා දුෂ්කරය. මෙය මෙම අංශයේ සංවර්ධනය පිළිබඳව විග්‍රහයක් කිරීම දුෂ්කර කාර්යයක් බවට පත් කරයි. කෙසේ වුවද, මෙම හෝගයන්ගේ නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් අපනයනය කරනු ලබන නිසා නිෂ්පාදනය වෙනුවට එහි කිට්ටු දර්ශකයක් ලෙස අපනයන පරිමාව යොදා ගත හැකිය.

මේ අනුව, අපනයන පරිමාව සියයට 43 කින් වැඩි වීමෙන් 1982 වර්ෂය තුළ කෝපි නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ ගොස් ඇති බව පෙනී යයි. කෙසේ වුවද, අනෙකුත් සියළුම වැදගත් සුළු අපනයන හෝග නිෂ්පාදනය මෙම වර්ෂය තුළ සැලකිය යුතු ලෙස දුෂ්කර-තාවන්ට මුහුණ පෑ බව අපනයන පරිමා දත්තයන් මගින් පෙන්වුණු කෙරේ.

මෙම හෝග වගාවන් නංවාලීම සඳහා සුළු අපනයන හෝග දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1982 වර්ෂය තුළදී මෙන් ආධාර ක්‍රමය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. ඉකුත් වර්ෂය සමඟ සසඳා බලන කල, 1982 වර්ෂය තුළදී සුළු අපනයන හෝග ආධාර ක්‍රමය යටතේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ සුළු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කළේය. පසුගිය කාලය තුල පැවති සාමාන්‍ය-යෙන් වාසිදායක අපනයන මිලයන්හි බලපෑම පිළිබිඹු කරමින් 1982 වර්ෂයේදී සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ ගම්මිරිස්, කෝපි හා කරදමුංගු යන හෝග අළුතින් වගා කිරීම පිළිබඳව සැහෙන ප්‍රගතියක් පෙන්නුම් කර ඇත.

විදේශ විනිමය ඉපයීමෙහි ලා සුළු අපනයන හෝග ද්‍රව්‍යවල දායක වීම මුළු අපනයන ඉපයීම් වලින් ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් වුවද (සියයට 4 ක් පමණ) පොල්, රබර් සහ ආර්ථික නොවන නේ ඉඩම්වල මෙම වගාවන් ව්‍යාප්ත කරලීම සඳහා පුළුල් හැකියාවක් ඇත. ඇත්ත වශයෙන්ම, පොල් ඉඩම්වල අන්තර් හෝග ලෙස කොකෝව, කෝපි සහ ගම්මිරිස් වගාවට බෙහෙවින් ඉඩකඩ ඇති අතර, වෙනත් ඇතැම් සුළු අපනයන හෝග අන්තර් හෝග ලෙස රබර් ඉඩම්වල දියුණු කිරීමේ හැකියාවද ඇත. මෙම ඉඩම්වල මිශ්‍ර හෝග වගා ක්‍රමයක් නියමාකාරව කළහොත් එය තනි හෝග වගා ක්‍රමයකට වඩා නොඅනුමානවම ආර්ථික වශයෙන් පලදායී වනු ඇත. මෙවැනි ක්‍රමයක් රටේ සේවා නියුක්තිය වැඩි කරලීමට සහ හිඟ භූමි සම්පත් වඩා ප්‍රයෝජනවත් ලෙස උපයෝගී කර ගැනීමටද තුඩු දෙනු ඇත. තේ, රබර් සහ පොල් හෙක්ටයාර 270,000 ක් පමණ පාලනය කරන ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා වැනි ඉඩම් කළමනාකරන ආයතනවලට මේ පිළිබඳව විශාල කාර්ය භාරයක් ඉටු කළ හැකිය.

වගාව සඳහා වඩා හොඳ හෝග වර්ග යොදා ගැනීම, පොහොර භාවිතය, කෘමි සහ පලිබෝධ නාශක යෙදීම වැනි වෙනත් දියුණු වගා පිළිවෙත් යොදා ගැනීම සහ අඩු පලදාවක් සහිත පැරණි වගාවන් වෙනුවට අළුතින් වගා කිරීම, කුඩා ඉඩම් අංශයේ මෙම හෝග නිෂ්පාදනය වැඩි කරලීම සඳහා අවශ්‍ය වනු ඇත.

වී

මෑත කාලයේදී කැපී පෙනෙන වර්ධනයක් පෙන්නුම් වී නිෂ්පාදනය, 1981/82 මහ කන්නයේදී බලපෑ අයහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් හේතුකොටගෙන තාවකාලික පසු බැස්මකට නතු විය. ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 1982 වී නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 2.16 (වී බ්‍රසල් දශ ලක්ෂ 103.3 හෝ සහල් සමානය සහල් මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.5) ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත. මෙය ඉකුත් වසරේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 3.3 ක අඩු වීමකි. ඉකුත් මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනයට වඩා මෙට්‍රික් ටොන් 159,575 ක් හෝ සියයට 11 ක අඩුවීමක් දක්වූ 1981/82 මහ කන්නයේ වී නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.4 (බ්‍රසල් දශ ලක්ෂ 65) ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත. 1981 වර්ෂයේ මුළු නිෂ්පාදනයෙන් 1980/81 මහ කන්නයේ අස්වැන්න සියයට 68 ක් වූ අතර, 1982 මුළු නිෂ්පාදනයෙන් 1981/82 මහ කන්නයේ අස්වැන්න සියයට 63 ක් විය. එසේ වුවද, 1982 යල කන්නයේ නිෂ්පාදනය සියයට 12 ක සැලකිය යුතු වැඩිවීමක් වාර්තා කළ අතර, එය මෙට්‍රික් ටොන් 792,849 (බ්‍රසල් දශ ලක්ෂ 38) ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත.

1982 වසරේ වී නිෂ්පාදනයේ සුළු අඩු වීමට හේතු වූයේ මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනයේ ඇති වූ අඩු වීමයි. 1981/82 මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු ලෙස පහත වැටුනේ වර්ෂයේ මුල් කාර්තුවේ බලපෑ නියඟ තත්ත්වයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වගා කරනු ලැබූ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක වගාව අත්හැර දැමීම හෝ වගාව විනාශ වී යෑම හෝ හේතු කොටගෙන විය හැකිය. පොහොර භාවිතයේ අඩු වීමත් මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනය අඩු වීමට අයහපත් ලෙස බලපාන්නට ඇත. එසේ වුවද, යල කන්නයේදී ලබා ගත් නිෂ්පාදනය මෙතෙක් යල කන්නයකදී ලබා ගත් ඉහළම නිෂ්පාදනය වූ අතර එය මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනයේ අඩුවීම සුළු වශයෙන් හෝ සමනය කිරීමට උදව්වුනි. 1982 වසරේ යල කන්නයේ නිෂ්පාදනය වැඩි වීමට මූලික වශයෙන්ම හේතු වූයේ ප්‍රධාන නිෂ්පාදන දිස්ත්‍රික්කයන්හි සාමාන්‍ය පලදාව සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වීමය.

1.15 සංඛ්‍යා සටහන
වී සංඛ්‍යා 1981-1982

ශීර්ෂය	ඒකකය	1981			1982 (අ)		
		මහ	යල	එකතුව	මහ	යල	එකතුව
1. දළ වශයෙන් වැපුරූ බිම් ප්‍රමාණය	හෙක්ටයාර දහස්	597	280	877	568	277	845
2. පොහොර නිකුත්වී (ආ) ..	මෙ. ටොන් දහස්	111	54	165	92	49	141
3. දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය ..	රුපියල් දශ ලක්ෂ	71	26	97	114	13	127
4. වැඩි දියුණු කළ වී වර්ග යටතේ බිම් ප්‍රමාණය ..	හෙක්ටයාර දහස්	577	262	839	515	248	763
5. අස්වැන්න නෙළන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණය ..	" "	565	272	837	479	268	747
6. හෙක්ටයාරයක පලදාව (ආ) ..	කී. ග්‍රෑ.	3,005	2,933	3,014	3,150	3,332	3,260
7. අස්වැන්න නෙළන ලද ශුද්ධ බිම් ප්‍රමාණය ..	හෙක්ටයාර දහස්	501	239	740	424	237	661
8. නිෂ්පාදනය ..	මෙ. ටොන් දහස්	1,523	707	2,230	1,363	793	2,156
9. සහතික මිළ ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගැනීම් ..	මෙ. ටොන් දහස්	98.2	0.6	98.8	71	13	84
10. ටෙන්ඩර් ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගැනීම් (ආ) ..	" "	28.3	0.5	28.8	—	—	—
11. ආනයන (වී සමානය) ..	" "	170	55	225	70	159	229

මූලාශ්‍රයන් : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව;
කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව;
කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය;
වී අලෙවි මණ්ඩලය;
ලංකා පොහොර සංස්ථාව.

(අ) තාවකාලික.

- (ආ) පොහොර නිකුත් කිරීම, වගා වර්ෂය තුළ සහ ලීන් වර්ෂය තුළදී එකිනෙකට වෙනස් වේ. ලීන් වර්ෂය ගණන් ගැනෙනුයේ ජනවාරි සිට දෙසැම්බර් දක්වාය. වගා වර්ෂය මහ, (සැප්තැම්බර් / ඔක්තෝබර්— මාර්තු/අප්‍රේල්) සහ යල, (අප්‍රේල් / මැයි—අගෝස්තු / සැප්තැම්බර්) කන්නවලින් යුක්ත වේ.
- (ඇ) අස්වනු කැපීමේ සමීක්ෂණයන්ගෙන් ගත් දත්තයන් පදනම් කොට ගත් ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා තොරතුරු උපයෝගී කරගෙන මහ සහ යල කන්න සඳහා වූ හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කරන ලදී. මුළු වී නිෂ්පාදනය, අස්වනු නෙළාගත් ශුද්ධ බිම් ප්‍රමාණයෙන් බෙදීමෙන් හෙක්ටයාරයක වාර්ෂික සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කරන ලදී.
- (ඈ) ටෙන්ඩර් ක්‍රමය ආරම්භ කරන ලද්දේ 1981 පෙබරවාරි මාසයේදීය.

1982 මුළු නිෂ්පාදනය සුළු අඩු වීමක් පෙන්නුම් කළද, හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව 1981 වසරේදී කිලෝග්‍රෑම් 3,014 සිට 1982 වසරේදී කිලෝග්‍රෑම් 3,260 දක්වා වැඩි වුණි. ඉකුත් වසරේ කිලෝග්‍රෑම් 86 ක් වූ සාමාන්‍ය පලදාවේ වැඩි වීමත් සමඟ සසඳන කල 1982 වසර තුළදී කිලෝග්‍රෑම් 246 ක සාමාන්‍ය පලදාවේ වැඩි වීම සැලකිය යුතු දියුණුවකි. ඉකුත් මහ කන්නය සමඟ සසඳන විට 1981/82 මහ කන්නයේ සාමාන්‍ය පලදාව කිලෝග්‍රෑම් 145 (සියයට 5) කින් වැඩි වුණි. එසේම මෙම කන්නය තුළ සුළු වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම යටතේ ඇති ඉඩම්වල සාමාන්‍ය පලදාව කැපී පෙනෙන ලෙස සියයට 12 කින් වැඩි වුවද, ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ක්‍රම යටතේ ඇති ඉඩම්වල සාමාන්‍ය පලදාව වැඩි වූයේ සියයට 3 කින් පමණි. මෙය විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු කඩවන සුළු එකක් වූයේ, අයහපත් කාලගුණික තත්ත්වයක් යටතේ පවා වර්ෂාපෝෂිත ප්‍රදේශවල සාමාන්‍ය පලදාව සියයට 2 ක වැඩි වීමක් පෙන්වූ නිසාය. ප්‍රධාන වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම යටතේ අළුත් බිම් වගාව යටතට ගෙන ඇත්තේ, හෙක්ටයාරයකට බෙහෙවින් අධික ප්‍රාග්ධන පිරිවැයක් දරමින් නිසා ඒවායේ දැනට පවතින සාමාන්‍ය පලදාව වැඩි දියුණු කිරීමට ඇති ඉඩ හැකි ඉක්මණින් ප්‍රයෝජනයට ගත යුතුය.

1982 යල කන්නය සඳහා වන තාවකාලික දත්තයන්ට අනුව හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව කිලෝග්‍රෑම් 399 කින් හෝ සියයට 14 කින් ඉහළ නැංගේ බෙහෙවින්ම ප්‍රධාන සහ සුළු වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම යටතේ ඇති බිම්වල සාමාන්‍ය පලදාව සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වීම හේතුවෙනි. මහ කන්නයේදී මෙන් නොව යල කන්නයේදී ප්‍රධාන හා සුළු වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම යටතේ ඇති බිම්වල සාමාන්‍ය පලදාව පිළිවෙලින් සියයට 19 කින් හා සියයට 18 කින් වැඩි වූ අතර වර්ෂාපෝෂිත ප්‍රදේශවල එය සියයට 9 කින් වැඩි වුණි. 1982 යල කන්නයේදී ප්‍රධාන මෙන්ම සුළු වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රමයන් යටතේ ඇති ඉඩම්වල මහ කන්නයට වඩා වැඩි සාමාන්‍ය පලදාවක් වාර්තා කරනු ලැබීය.

සාමාන්‍ය පලදාවේ කැපී පෙනෙන ඉහළ යාමක් තිබියදීත්, නව වැඩි දියුණු වී වර්ග යටතේ වූ බිම් ප්‍රමාණය 1982 වගා වර්ෂය තුළදී සියයට 9 කින් අඩු වී හෙක්ටයාර 763,000 ක් විය. මෙය 1981 වසර තුළදී සියයට 23 ක වැඩි වීමක් පෙන්නුම් නැති දියුණු වී වර්ග යටතේ වගා කරන ලද හෙක්ටයාර 839,000 සමඟ සසඳන කල පසු බැසීමකි. මහ කන්නයේදී පැවති නියඟ තත්ත්වයන් සහ අධික පොහොර මිල ගණන්, වැඩි දියුණු කළ වී වර්ග භාවිතය අධිකවීමත් වීමට හේතු වූ හෙයින්, එම කන්නයේ වැඩි දියුණු කල වී වර්ග යටතේ වගා කල බිම් ප්‍රමාණය සියයට 11 කින් අඩු වීම මෙයට බොහෝ දුරට හේතු වන්නට ඇත.

ජලය හිඟකම නිරතුරුවම පැවතීම සහ දැනට ලබාගත හැකි කෙටිකාලීන වී වර්ගයන්හි වැඩි පලදායී ශක්තිය නිසාත් (පුද්ගල කාලය මාස 3-3½) එකී වී වර්ග යල කන්නයේදී පමණක් වැපිරීම නොකොට යල සහ මහ කන්න යන දෙකෙහිදීම ඒවා වගා කිරීමට ගොවීන් අරඹා ඇති බව පෙනේ. මෙම වී වර්ගයන්හි වර්ධන කාලය කෙටි වීම නිසා වඩා හොඳ වගා පාලන ක්‍රම අනුගමනය කිරීමට ගොවීන්ට ඇත්තේ සුළු කාලයකි. එබැවින් මාස 4 කින් පැයෙන සහ ඉතා අධික පලදායී ශක්තියක් ඇති බී. ඊ. 380-2 නමැති අළුත් වී වර්ගය බතලගොඩ සහල් පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය විසින් හඳුන්වා දී ඇත. කෙටිකාලීන වී වර්ග වැපිරීමට පුරුදු වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇති විය හැකි නිෂ්පාදන හානි සහ වගා කළමනාකරණ අතපසු වීම් අවම කිරීමටත්, වැඩි දියුණු නව වී වර්ග භාවිතය තවදුරටත් දිරි ගැන්වීමටත්, මෙම නව වී වර්ගය භාවිතය හේතු වනු ඇත.

ඉකුත් වසර සමඟ සසඳන විට 1982 වසරේ වී වැපුරු මුළු බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 32,816 (සියයට 4 ක්) කින් අඩු විය. 1981/82 මහ කන්නයේදී වැපුරු බිම් ප්‍රමාණයේ සියයට 5 ක අඩු වීම මෙයට ප්‍රධාන හේතුව විය. ඉකුත් වර්ෂයේ මහ කන්නයේදී වර්ෂාපෝෂිත ප්‍රදේශයන්හි වැපුරු බිම් ප්‍රමාණය සහ සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම යටතේ ඇති ප්‍රදේශයන්හි වැපුරු බිම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 3 කින් සහ සියයට 20 කින් අඩු වූ අතර, ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ක්‍රම යටතේ ඇති ප්‍රදේශයන්හි වැපුරු මුළු බිම් ප්‍රමාණය සියයට 4 කින් වැඩි විය. 1982 වර්ෂයේ වැපුරු හා අස්වැන්න නෙලූ බිම් ප්‍රමාණය අතර වෙනස හෙක්ටයාර 98,515 ක් හෙවත් වැපුරු දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 12 ක් විය. මෙය පසුගිය වගා වර්ෂයේ වැපුරු දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 5 ක් හෝ හෙක්ටයාර 40,121 ක් වූ සංඛ්‍යාවට වඩා දෙගුණයකින් පමණ වැඩි ප්‍රමාණයකි. 1981/82 මහ කන්නය සඳහා මෙම වෙනස හෙක්ටයාර 89,096 ක් හෙවත් වැපුරු බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 16 ක් විය. 1982 යල කන්නයේදී මෙම වෙනස වැපුරු බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 3 ක් පමණක් විය. 1982 වර්ෂයේදී වගා පාඨව සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වීමට මූලික වශයෙන්ම හේතු වී ඇත්තේ මහ කන්නයේ අස්වැන්න කෙරෙහි අවසිද්‍යක ලෙස බලපෑ අවුරුද්දේ මුල් කාර්තුව තුළ බල පැවැත්වූ දැඩි නියඟයි.

වී වගා අංශය සඳහා 1982 වගා වර්ෂය තුළ නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය මෙවුක් ටොන් 29,398 කින් අඩු විය. 1981 වර්ෂය හා සසඳන විට මෙය සියයට 14 ක අඩු වීමක් පෙන්නුම් කෙරිණ. පොහොර නිකුතුව මහ කන්නය තුළ සියයට 17 කින් අඩු වූ අතර යල කන්නයෙහි එය සියයට 9 කින් අඩු විය. වසුරන ලද හෙක්ටයාරයක් සඳහා නිකුත් කරන ලද සාමාන්‍ය

පොහොර ප්‍රමාණය 1980/81 මහ කන්නයේ කිලෝග්‍රෑම් 186 සිට 1981/82 මහ කන්නයේ කිලෝග්‍රෑම් 163 දක්වා සියයට 12 කින් පහත වැටුණි. 1982 යල කන්නය සඳහා මීට අනුරූප සංඛ්‍යාව 1981 දී කිලෝග්‍රෑම් 193 සිට 1982 දී කිලෝග්‍රෑම් 177 දක්වා සියයට 8 කින් අඩු විය. මහ කන්නය තුළ බලපැවැත්වූ අහිතකර කාලගුණික තත්ත්වයන් සහ 1981 සැප්තැම්බර් මාසයේ ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද පොහොර මිළ ඉහළ දැමීම පොහොර භාවිතයේ මෙම පහත වැටීමට හේතු විය.

1982 වර්ෂයේදී වී අලෙවි මණ්ඩලය මගින් සහතික මිළ ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගත් වී ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 84,101 ක් වූ අතර, පූර්ව වර්ෂය හා සසඳන විට මෙය සියයට 15 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කෙරිණ. 1981 දී මෙන්ම පෞද්ගලික අංශය වඩා ක්‍රියාකාරී ලෙස සම්බන්ධ වීම වී අලෙවි මණ්ඩලය මගින් මිළදී ගත් වී ප්‍රමාණය අඩු වීමට බලපෑවේය. වී මිළට ගැනීම වැඩි වශයෙන් කෙරෙන මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනය අඩු වීමද මිළදී ගැනීම අඩු වීමට හේතු වන්නට ඇත. පෙර වර්ෂයන්හිදී මෙන් මිළදී ගත් ප්‍රමාණයෙන් වැඩි කොටසක් (සියයට 83 ක්) සිදු කර ඇත්තේ විශේෂයෙන්ම අම්පාර, ත්‍රිකුණාමලය සහ අනුරාධපුරය වැනි අතිරික්ත සැපයුමක් ඇති වියළි කලාපීය දිස්ත්‍රික්ක වලිනි. 1981 වර්ෂයේ දෙවන භාගය තුළ වී අලෙවි මණ්ඩලය මිළදී ගත් ප්‍රමාණය මුළු මිළදී ගැනීම වලින් සියයට එකටත් අඩු වූ අතර 1982 වර්ෂයේ දෙවන භාගයේදී මෙම ප්‍රමාණය සියයට 16 ක් විය. මෙම වැඩි වීමට මූලික හේතුව වූයේ යල කන්නයේ අස්වැන්න විශාල ලෙස වැඩි වීමයි.

1981 වර්ෂයේදී පෞද්ගලික වෙළෙඳුන්ගෙන් වී මිළට ගැනීම සඳහා හඳුන්වා දෙන ලද ටෙන්ඩර් ක්‍රමය යටතේ මෙට්‍රික් ටොන් 28,850 ක් මිළදී ගැනීමට වී අලෙවි මණ්ඩලය සමත් විය. කෙසේ වුවද, 1982 දී මෙම ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගැනීම සිදු නොකරන ලදී. මෙම ක්‍රමය අතරමැදි පුද්ගලයින්ගේ බාධාකාරී මැදිහත් වීම්වලට යටත් වීම නිසා වර්ෂය තුළ එය ක්‍රියාත්මක කරනු නොලැබීය. 1981 වර්ෂයේදී වී අලෙවි මණ්ඩලය මිළදී ගත් මුළු වී ප්‍රමාණයෙන් සියයට 56 ක් කෙළින්ම ගොවීන්ගෙන් මිළදී ගන්නා ලදී. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික වෙළෙඳුන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වූ, නිෂ්පාදනය හිඟ සැපයුමක් ඇති දිස්ත්‍රික්කවල ගොවීන්ගෙන් කෙරෙන සෘජු මිළදී ගැනීම වැඩි කිරීම සඳහා 1982 වර්ෂයේදී වී අලෙවි මණ්ඩලය දැඩි ප්‍රයත්නයක් දරන ලදී. කෙසේ වුවද, ටෙන්ඩර් ක්‍රමය ඇතුළුව වී අලෙවි මණ්ඩලය 1981 වර්ෂයේදී මිළදී ගත් මුළු ප්‍රමාණය සමග බලනවිට, 1982 දී වී අලෙවි මණ්ඩලය මිළට ගත් ප්‍රමාණය පෙර වසරට වඩා සියයට 34 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කෙරිණ.

1982 වසර මුළුල්ලේම, විවෘත වෙළෙඳපොළේ වී මිළ සහතික මිළට වඩා ඉතා ඉහළින් පැවතීම නිසා (සාමාන්‍යයෙන් බුසලකට රු. 72/-) වී අලෙවි මණ්ඩලයේ මිළදී ගැනීම අඩු වීම පුද්ගලයන්ට කරුණක් නොවේ. කෙසේ වුවද, වී අලෙවි මණ්ඩලය විශේෂයෙන්ම අතිරික්තයක් ඇති දිස්ත්‍රික්කවල, අස්වැන්න කපන කාලයේදී වී මිළ සහතික මිලටත් වඩා තියුණු ලෙස පහත වැටීම වලක්වාලමින්, පදනම මිළ ක්‍රියාත්මක කරන්නාකු ලෙස ඉතා වැදගත් කාර්යයක් ඉටු කළ බව පෙනී යයි. වර්ෂයේ අවසාන කාර්තුව තුළදී සහල් මිලෙහි අපේක්ෂිත වැඩිවීම වලක්වාලීම සඳහා ප්‍රමාණවත් සහල් තොග රැස් කර ගැනීම උදෙසා වී අලෙවි මණ්ඩලය ජූලි මාසයේදී මහා පරිමාණ ලෙස වී කෙටීම අරඹන ලදී. තවද, වී අලෙවි මණ්ඩලය එහි ජංගම ඒකක මගින් සැලකිය යුතු සහල් ප්‍රමාණයක් අලෙවි කරනු ලැබූ අතර, වර්ෂයේ අවසාන කාර්තුවේදී ආහාර කොමසාරිස් වෙත සහල් තොග බාර දීමද කරන ලදී. 1982 පළමු භාගයේ සිට අග දක්වා සෑම වර්ගයකම සහල්වල මිළ වැඩි වූයේ සියයට 4 කින් පමණ බව වාර්තා වී ඇත. 1981 වර්ෂයේ සම කාලය තුළ සිදු වූ වැඩි වීම සියයට 12 ක් විය. සාමාන්‍යයෙන් මෙම කාල පරිච්ඡේදය තුළ සිදුවන මිළ ඉහළ යාම වැළැක්වීම පිණිස වී අලෙවි මණ්ඩලයේ කටයුතු උදව් වූ බවට සාමක ඇත.

සිනි

1982 වර්ෂය තුළදී ශ්‍රී ලංකා සිනි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සිනි නිෂ්පාදනය (ආහාර කොම-
සාරිස්ගෙන් මිළට ගත් අපතේ යන සිනි වලින් කළ නිෂ්පාදනයන් හැර) මෙවික් ටොන් 22,783 ක්
ලෙස ගණන් බලා ඇත. මෙය ඉකුත් වසරේ නිෂ්පාදනය සමග සසඳන කළ සියයට 4 ක අඩු
වීමකි. හිඟුරාන කම්හල එහි නිෂ්පාදනයෙහි සියයට 1 ක සුළු අඩු වීමක් ද, කන්තලේ කම්හල
එහි නිෂ්පාදනයේ සියයට 8 ක අඩු වීමක් ද වාර්තා කළේය. කම්හල් දෙකෙහිම නිෂ්පාදනය
අඩුවීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ සිනි සකස් කිරීමට අවශ්‍ය උක්දඬු සැපයුමේ අඩුවීමයි.

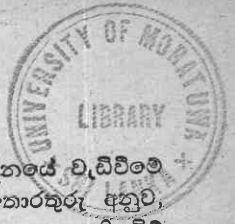
1982 වසරේදී හිඟුරාන කම්හල මගින් පාලනය කරන ලද උක් වගාව යටතේ ඇති බීම්
ප්‍රමාණය (වගා කළ බීම් ප්‍රමාණය සහ නිරි වගාව) සියයට 14 කින් අඩු වූ අතර, අස්වනු නෙළා
ගත් බීම් ප්‍රමාණය සියයට 4 කින් අඩුවිය. සාමාන්‍ය පලදාව සියයට 5 කින් අඩුවීම සහ අස්වනු
නෙළාගත් බීම් ප්‍රමාණය අඩුවීම හේතුකොට ගෙන නෙළා ගත් උක් දඬු ප්‍රමාණය සියයට 9
කින් අඩුවිය. එසේ වුවද, ඉකුත් වසර සමග සසඳන විට කම්හලට පෞද්ගලික අංශය මගින්
සපයන ලද උක් දඬු ප්‍රමාණය සියයට 43 ක තියුණු වැඩි වීමක් පෙන්වීය. පෞද්ගලික අංශය
මගින් සපයන ලද උක් දඬු ප්‍රමාණයේ මෙම වැඩිවීම, කම්හල මගින් නෙළා ගත් උක් දඬු
ප්‍රමාණයේ අඩු වීමෙන් ඇති වූ අයහපත් බලපෑම බොහෝ දුරට මකාලීමට හේතු විය. හිඟුරාන
කම්හල මගින් සකස් කරන ලද මුළු උක් දඬු ප්‍රමාණයෙන් සියයට 22 ක් පෞද්ගලික අංශය
මගින් සැපයූ අතර, 1981 වසරේදී මීට අනුරූප ප්‍රතිශතය සියයට 15 ක් විය.

කන්තලේ කම්හල මගින් පාලනය කළ උක් වගාව යටතේ ඇති බීම් ප්‍රමාණය සියයට
8 කින් වැඩි වූ අතර, අස්වනු නෙළා ගත් බීම් ප්‍රමාණය ඉකුත් වසරේ මට්ටමේම නොවෙනස්ව
පැවතුනි. එසේ වුවද, ඉකුත් වර්ෂය සමග සසඳන විට 1982 වසරේ, හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය
පලදාව සියයට 14 කින් අඩුවූ අතර, නෙළාගත් උක් දඬු ප්‍රමාණයද සියයට 14 කින් අඩු විය.
හිඟුරාන කම්හලෙහි මෙන් නොව, කන්තලේ කම්හලට පෞද්ගලික අංශය මගින් සැපයූ උක්
දඬු ප්‍රමාණය ඉකුත් වසර කීපය තුළදී මෙන්ම ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් විය.

සියයට 7.8 ක් ලෙස ඇස්තමේන්තු කර ඇති කම්හල් දෙකෙහිම උක් දඬු වලින් ලබාගත්
සිනි ප්‍රතිශතය පූර්ව වර්ෂයේ මට්ටමට වඩා වැඩි වුවද, සිනි නිපදවන අනෙකුත් රටවල ප්‍රති
ශතයන් සමග සැසඳීමේදී එය තවමත් බෙහෙවින් පහළ මට්ටමක පවතී. සමස්තයක් ලෙස
ගත් කල, කම්හල් දෙකෙහි ක්‍රියාකාරීත්වය උක් වගා කිරීම සහ සකස් කිරීම යන කාර්යයන්
දෙකම සම්බන්ධයෙන් ඒවායේ කායාබන්ධනය වැඩි දියුණු කිරීමට බොහෝ දුරට ඉඩ කඩ
ඇති බව පෙන්වුම් කරයි.

සුළු ගොවීන්ගේ සහභාගීත්වය හිඟුරාන ප්‍රදේශයේ උක් වගාව සම්බන්ධව දක්නට ලැබෙන
ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. වගා කරන්නන් හට දැනට තම හෝග සඳහා සාධාරණ ලාභයක් ලබා
ගැනීමට අලෙවි කිරීමේ දුෂ්කරතා නිසා නොහැකි වේ. හිඟුරාන ප්‍රදේශයේ සුළු ගොවීන්ට
වඩා හොඳ අලෙවි පහසුකම් සැපයීමට සිනි සංයුක්ත මණ්ඩලය දැඩි ප්‍රයත්නයක් දැරිය යුතුය.
එසේම, පොහොර භාවිතය සහ වඩා දියුණු වගා ක්‍රමයන් භාවිතය ඉහළ නැංවීමට, විශේෂ
යෙන්ම වඩා හොඳ තත්ත්වයේ බීජ උක් වර්ගයන් වගාව සඳහා ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට
ගොවීන් පෙළඹවීම උදෙසා දැනට වඩා යහපත් ව්‍යාප්ති සේවාවක් ඇති කිරීම ප්‍රදේශයේ සුළු
ගොවීන්ගේ උක් වගාව ඉහළ නැංවීම සඳහා අත්‍යවශ්‍යය.

දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් තවමත් ලැබෙන්නේ රටෙහි සිනි අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් සියයට
10 ක පමණ ප්‍රමාණයක් හෙයින් රජය, මගින් උක් දඬු වගා කිරීම සහ සකස් කිරීම සඳහා
පෞද්ගලික අංශයේ සහභාගීත්වය වැඩියෙන් ලබා ගැනීමට දිරි ගැන්වීම ගණනාවක්
සපයා ඇත. රටෙහි සිනි කර්මාන්තයෙහි සංවර්ධනය උදෙසා පෞද්ගලික අංශය මෙම දිරි
ගැන්වීම් වලට අනුකූලතාවයක් දක්වන බවට සලකුණු 1982 වර්ෂයේදී පෙනෙන්නට තිබිණි.
මීට අතිරේකව, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේ මූල්‍යාධාර සහිතව මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ
සෙවනගල ප්‍රදේශයේ රජයේ නව සිනි කම්හලක් ඉදිවෙමින් පවතී.

අතුරු ආහාර හෝග

පසුගිය වසර දෙක තුළ දක්නට ලැබුන, අතුරු ආහාර හෝග නිෂ්පාදනයේ වැඩිවීමේ උපනතිය 1982 වර්ෂයේදී නොකඩවා පැවතුනි. ලබා ගත හැකි සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව, ඉදල් ඉරිඟු සහ කවිපි යන හෝග හැර අනෙකුත් සියලුම අතුරු හෝග වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු ලෙස වැඩිවුනි. වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණයේ වර්ධනයත් සමඟ දැඩි නිෂ්පාදන මිල ගණන් 1982 වසර තුළ මෙම අංශයේ වඩා සතුටුදායක ක්‍රියාකාරීත්වයට හේතු විය. නිෂ්පාදනයේ මෙම වැඩිවීම ලබාගෙන ඇත්තේ ඉකුත් වසර සමඟ සසඳන විට පොහොර නිකුතුව සියයට 8 කින් පමණ පහත වැටී තිබියදීය.

වර්ෂය තුළ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් වූයේ සෝයා බෝංචි නිෂ්පාදනයේ සැලකිය යුතු වැඩිවීමයි. ඉකුත් වසරේ මහ කන්නය සමඟ සසඳන විට, 1981/82 මහ කන්නයේදී පමණක් සෝයා බෝංචි නිෂ්පාදනය හය ගුණයක පමණ වැඩිවීමක් පෙන්වීය. පදනම් මිළ ක්‍රමය පැවතීමත්, ආහාර සකස් කිරීමේ කර්මාන්තයන්ගෙන් ඇති වූ විශාල ඉල්ලුමත්, මෙම හෝගය වගා කිරීම පිළිබඳ ගොවීන්ගේ දැනුම වර්ධනය වීමත්, නිෂ්පාදනයේ මෙම ශීඝ්‍ර වැඩිවීමට හේතු විය. බොම්බයි එෂු නිෂ්පාදනය පෙර වසරට වඩා කැපී පෙනෙන වර්ධනයක් පෙන්වුණි. පෙනෙන්නට තිබෙන ආකාරයට වගාවට අවශ්‍ය හොඳ බීජ අර්නාපල් ලබා ගැනීම සහ බෙද හැරීම සම්බන්ධ ප්‍රශ්න හේතුවකට ගෙන අර්නාපල් නිෂ්පාදනයේ සැලකිය යුතු වර්ධනයක් දක්නට නොලැබින. 1981 වර්ෂය සමඟ සසඳන විට, කවිපි නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීමක් පෙන්වුණි කළ අතර, විවෘත වෙළඳපොළේ වඩා වාසිදායක මිළකට ආනයන කරනු ලැබූ මයිසූර් පරිප්පු සුලභ වීම මෙයට හේතු වූවා විය හැකිය.

අතුරු ආහාර හෝග නිෂ්පාදනයේ ප්‍රගතියට, විශේෂයෙන්ම මිරිස් නිෂ්පාදනයට මහවැලි "එම්" කලාපය තවදුරටත් දයක විය. මෙම කලාපයේ අතුරු හෝග වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු ලෙස වැඩිවිය. මෙයට බලපෑ ප්‍රධාන හේතුව ලෙස පෙනී යනුයේ, සමහර ගොවීන් වඩා ඉහළ ලාභ ලබා ගැනීම සඳහා වී වගාවේ සිට අතුරු හෝග වගාව කෙරේ යොමු වීමත්, වී වගාව සඳහා අවශ්‍ය ජලය හිඟකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකට ඔවුන් මුහුණ දීමත්ය.

අතුරු ආහාර හෝග අංශයේ සංවර්ධනයට විශාල හැකියාවක් හා අවශ්‍යතාවයක් රටෙහි ඇත. විශේෂයෙන්ම, සහල් නිෂ්පාදනය අතින් රට ස්වයංපෝෂිතභාවය කරා ශීඝ්‍රයෙන් ලඟාවෙද්දී කෘෂි ආර්ථිකය මෙන්ම, ස්වකීය ආදායම් වැඩිකර ගැනීම සඳහා ඇති මෙම හැකියාවෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට ගොවීන් පෙළඹවීම සඳහා විශේෂ ප්‍රයත්නයක් දරිය යුතුය. දැනට එම වගා අංශයේ කඩිනම් සංවර්ධනයට බාධාවක්ව පවති යයි පෙනී යන ව්‍යාප්ති සේවාව පුළුල් කිරීම සහ අලෙවි පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීම මේ සඳහා බෙහෙවින් වැදගත් වේ.

පොහොර

1982 වර්ෂය තුළදී නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 13,100 කින් නැතහොත් සියයට 4 කින් වැඩි විය. එසේ වුවද, එක් එක් හෝග අංශය සඳහා නිකුත් කර ඇති පොහොර ප්‍රමාණය පිළිබඳ සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව බලන කල, වී වගා අංශය හැර අනෙකුත් ප්‍රධාන හෝග සඳහා නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයන් පහත වැටී ඇත. විශාලතම පහත වැටීම වාර්තා කළේ, 1981 වර්ෂය සමඟ සසඳන කල, මෙට්‍රික් ටොන් 7,500 කින් නැතහොත් සියයට 20 කින් පොහොර නිකුතුව අඩු වූ පොල් වගා අංශයයි. තේ සහ රබර් වගා අංශයන්ට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් පහත වැටිණි. අතුරු ආහාර හෝග සහ සුළු අපනයන හෝග වගා අංශයන්ට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයන්හිදී සුළු අඩු වීමක් දක්නට ලැබිණි. ලීන් වර්ෂය අනුව බලන කල වී වගා අංශය සඳහා නිකුත් කර ඇති පොහොර ප්‍රමාණය 1981 නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයට වඩා මෙට්‍රික් ටොන් 11,600 කින් නැතහොත් සියයට 7 කින් වැඩි විය. 1981 වර්ෂය තුළදී පහත වැටුණු, වර්ග නොකරන ලද, අනෙකුත් බෝග වගාවන් සඳහා නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය සියයට 35 ක සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් පෙන්වීය.

කාර්තු අනුව පොහොර නිකුතුව පිළිබඳ සංඛ්‍යා තොරතුරු විග්‍රහ කිරීමේදී පෙනී යනුයේ, තේ වගාව සඳහා නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය දැඩි නියං තත්ත්වයක් පැවැති, වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුළදී බොහෝ දුරට පහත වැටුණ බවය. වර්ෂයේ තෙවැනි සහ සිව් වැනි කාර්තුවලදී පොහොර නිකුතුව වැඩි වූ නමුදු, එම වැඩි වීම මුල් කාර්තුවේදී ඇති වූ පොහොර නිකුතුවේ පහත වැටීමේ බලපෑම මකාලීමට ප්‍රමාණවත් නොවීය. රබර් වගා අංශය සඳහා පොහොර නිකුත් කිරීම පිළිබඳ රටාවද මීට බොහෝ දුරට සමාන විය. වී වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය මුල් කාර්තු තුනෙහිදීම පහත වැටුණු අතර, එම පහත වැටීම පමණටත් වඩා සමනය කරමින් සිව් වැනි කාර්තුව තුළදී නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි විය. පොල් වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයෙහි අඩු වීමක් සියළුම කාර්තු වලදී දක්නට ලැබුණු නමුත් අවසාන කාර්තුවේදී නිකුතුවේ අඩු වීම ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් විය.

1. 16 සංඛ්‍යා සටහන
හෝග අනුව පොහොර නිකුතුව 1979 - 1982

මෙට්‍රික් ටොන් දහස්

හෝගය	1979	1980	1981	1982(අ)
වී	130.4	190.0	155.6	167.2
තේ	105.2	109.9	103.3	102.7
රබර්	23.2	22.0	16.8	16.5
පොල්	49.6	55.8	37.7	30.2
අතුරු ආහාර හෝග	—	—	14.8	13.5
සුළු අපනයන හෝග	—	—	3.2	2.3
අනෙකුත්	64.0(ආ)	62.0(ආ)	34.9	47.0
එකතුව	372.4	439.7	366.3	379.4

මූලයන්: ලංකා පොහොර සංස්ථාව;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය

(අ) තාවකාලිකයි.

(ආ) අතුරු ආහාර හෝග සහ සුළු අපනයන හෝග වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයන්ද ඇතුළත් වේ.

මේ අනුව සියළුම ප්‍රධාන බෝග සඳහා පොහොර නිකුත් කිරීම පිළිබඳ තරමක වැඩි දියුණුවක් වර්ෂයේ අවසාන කාර්තුව වන විට ඇති වූ බව කාර්තු අනුව ලබා ගත හැකි දත්තයන් මගින් පෙන්වනු ලබයි. එසේ වුවද, මෙම හිතකර උපතතිය 1983 දීද තවදුරටත් පවතීද යන්න තවම කිව නොහැකිය. 1981 සැප්තැම්බර් මාසයේදී සිදු කරන ලද පොහොර මිල ගණන් වැඩි කිරීමෙහි පසුකාලීන බලපෑම් සහ 1982 මුල් කාර්තුවේදී පැවැති දැඩි නියඟය, වර්ෂයේ මුල් කාර්තුව තුළ පොහොර නිකුතුවේ පහත වැටීමට හේතු විය.

මෑත අතීතයේදී, සියළුම බෝග වගාවන්හි මුළු නිෂ්පාදන වියදමෙහි පොහොර සඳහා වන වියදම් කොටස කැපී පෙනෙන ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත. තවද, පොහොර සහනාධාරය වෙනුවෙන් රජයට දැරීමට සිදුව ඇති වියදම් සාධාරණ මට්ටමක පවත්වා ගැනීමද අසීරු කරුණක් වී ඇත. 1982 අයවැය වාර්තාවෙන් පොහොර සහනාධාරය සඳහා වෙන් කළ මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,000 කි. මේ තත්ත්වය යටතේ වඩාත් කාර්යක්ෂම ලෙස පොහොර භාවිතා කිරීමේ අවශ්‍යතාවය දැන් පෙරටත් වඩා වැදගත් තැනක් ගෙන ඇත. පොහොර මිල ගණන් වැඩි වීම නිසා, විශේෂයෙන්ම වී වගා අංශයෙහි, පොහොර භාවිතය පිළිබඳව කාර්යක්ෂමතාවය වැඩි වී ඇති බවට ලකුණු පෙනෙන්නට ඇත. ආනයනය කරනු ලබන මිල අධික පොහොර වර්ග වෙනුවට, දේශීය වශයෙන් ලබාගත හැකි වඩා ලාභදයක ද්‍රව්‍ය භාවිතා කළ හැකිද යන්න නිර්ණය කිරීම සඳහා, පොහොර පිළිබඳව පර්යේෂණ තවදුරටත් පුළුල් කළ යුතුය. මියුරියේට ඔෆ් පොටෑෂ් වෙනුවට පිදුරු හොඳ ආදේශකයක් ලෙස යොදා ගත හැකි බව මධ්‍යම කෘෂිකාර්මික පර්යේෂණ

ආයතනය විසින් සොයාගෙන තිබීම, දිරිමත් කරවනසුළු කරුණකි. නිෂ්පාදන පිරිවැය අඩු වීමක් පමණක් නොව ආනයනය කරන ලද පොහොර මත රඳා පැවැත්ම අඩු කර ගනිමින් විදේශ විනිමය සාහේන්ද්‍ර ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර ගැනීමටත් හැකි වන, මෙවැනි සොයා ගැනීම් වලින් නිසි පලප්‍රයෝජන ගැනීම සඳහා ගොවීන් දිරි ගැන්වීමට අවශ්‍ය කටයුතු ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන් විසින් නොපමාව කළයුතුව ඇත.

පොහොර තොග වශයෙන් බෙද හැරීම පසුගිය වසර කිහිපය තුළදී සැලකිය යුතු ලෙස දියුණු වී ඇත. තවත් ප්‍රාදේශීය ගබඩා විවෘත කිරීම සමග මෙය තවදුරටත් දියුණු වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. ඉකුත් වාර්ෂික වාර්තාවෙන්ද පෙන්වා දුන් පරිදි තොග මට්ටමින් පොහොර බෙද හැරීම විධිමත් කිරීමේ සම්පූර්ණ ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට හැකි වනු පිණිස, සිල්ලර මට්ටමෙන් පොහොර අලෙවිය වැඩි දියුණු කිරීමට වර්ෂය තුළදී විධිවිධාන කිහිපයක්ද ගනු ලැබීය. 1981 වර්ෂය තුළදී අඩු වූ පොහොර විකිණීමෙන් ලබා ගත හැකි ලාභය වැඩි කිරීමටදෙසා, සිල්ලර වෙළෙඳුනට මෙවිකිට්ටන් ඵකකට ගෙවන කොමිස් මුදල රුපියල් 30 කින් වැඩි කරන ලදී. විවිධ සේවා සම්ප්‍රකාර සමිති මගින් සහ පෞද්ගලික අංශය මගින් සිල්ලර පොහොර ගබඩා ඉදි කිරීම දිරි ගැන්වීම සඳහා මූල්‍ය ආධාර සැපයීමේ ක්‍රමය 1982 වර්ෂයේදී ක්‍රියාත්මක විය. මෙම වැදගත් ක්‍රියා මාර්ගයන්ගෙන් පූර්ණ ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමට නම්, ව්‍යාප්ත කටයුතු ශක්තිමත් කොට, ගොවි නිෂ්පාදන පිළිබඳ අලෙවි පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීමේ වැඩපිළිවෙලක් සමග ඒවා සම්බන්ධීකරණය කළ යුතුය.

රජයට අයත් සපුගස්කන්ද යූරියා කම්හල වර්ෂයේ දෙවන කාර්තුවේදී හැර සෙසු කාලය තුළදී නිෂ්පාදනයේ නිරත විය. ඉකුත් වසරේ මෙවිකිට්ටන් 83,484 ක් වූ මෙම කම්හලේ මුළු යූරියා නිෂ්පාදනය 1982 දී මෙවිකිට්ටන් 210,829 ක් දක්වා වැඩි විය. යූරියා දේශීය නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වීම නිසා වර්ෂය තුළදී යූරියා ආනයනය සැලකිය යුතු ලෙස පහත වැටිනි. ඇත්ත වශයෙන්ම නිෂ්පාදනයෙන් කොටසක් අපනයනය කරන ලදී. දේශීය වශයෙන් යූරියා නිෂ්පාදනය වැඩිවත්ම, විවිධ බෝගවල කෘෂි අවශ්‍යතාවනට යටත්ව, සල්පේට් ඔෆ් ඇමෝනියා වෙනුවට යූරියා ආදේශනය දිරි ගැන්වීමටද රජය අඛණ්ඩ උත්සාහයක් ගනු ලැබීය.

ධීවර හා පඟු නිෂ්පාදනය.

1982 වර්ෂයේ මාළු නිෂ්පාදනය මෙවිකිට්ටන් 207,120 ලෙස ධීවර අමාත්‍යාංශය විසින් තාවකාලිකව ඇස්තමේන්තු කර ඇති අතර, මෙය ඉකුත් වසරේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 1.7 ක සුළු වැඩිවීමක් පෙන්වුණි කරයි. මුහුදුබඩ අංශයේ, සහ ගැඹුරු මුහුදේ සහ වෙරළින් ඈත මුහුදේ, මාළු නිෂ්පාදනය පිළිවෙලින් සියයට 1 කින් සහ සියයට 4 කින් වැඩිවී ඇත. මෙතෙක් පැවති සම්ප්‍රදයික ධීවර යාත්‍රා යාන්ත්‍රීකරණය කිරීම සහ වඩා කාර්යක්ෂම නව ධීවර උපකරණ යොදා ගැනීම මෙම අංශවල නිෂ්පාදනය වැඩිවීමට හේතු විය. කෙසේ වුවද, මෙම අංශවල අඩු නිෂ්පාදන වර්ධන අනුපාතිකයට බලපෑ වැදගත් සාධකය අධික ඉන්ධන වියදම විය හැක. මීරිදිය ධීවර අංශයේ නිෂ්පාදනයද සියයට 4 ක වැඩි වීමක් වාර්තා කළේය. මීරිදිය ධීවර අංශයේ වැදගත්කම අවධාරණය කරමින් රජය ක්‍රියාත්මක කළ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙලේ බලපෑම මින් පිළිබිඹු කෙරේ. මීරිදිය මසුන් ඇල්ලීමේදී ඊට අවශ්‍ය බලශක්ති ප්‍රමාණය සාපේක්ෂ වශයෙන් අඩුවීමත්, ඒකක නිෂ්පාදන වියදම අඩුවීමත් නිසා මීරිදිය ධීවර අංශයේ අඛණ්ඩ වර්ධනය හිතකර කරුණකි. එසේම මීරිදිය ධීවර අංශයේ සීඝ්‍ර වර්ධනය දුර පළාත්වල මාළු මිළ ගණන් පහත වැටීමටත්, ග්‍රාමීය ජනතාවගෙන් විශාල කොටසකගේ පෝෂණ මට්ටම කෙරෙහි බලපෑමක් ඇති කිරීමටත් ඉඩ ඇත.

අළුත් බෝට්ටු නිකුත් කිරීම සහ සම්ප්‍රදයික ධීවර යාත්‍රා යාන්ත්‍රීකරණය කිරීම වෙනුවෙන් 1982 වර්ෂයේදී ගෙවන ලද සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 39 ක් විය. මෙයින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 15 ක් මීරිදිය ධීවර යෝජනා ක්‍රම සඳහා විය. මෙම සහනාධාර ක්‍රමය යටතේම 1982 දී ගෙවන ලද ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 6.5 ක් විය. කෙසේ වුවද, මුහුදු ධීවර අංශය සඳහා දෙන ලද සහනාධාර ප්‍රමාණය 1981 වර්ෂයේදී

රුපියල් දශ ලක්ෂ 37 ක් වූ අතර, එය 1982 වර්ෂයේදී රුපියල් දශ ලක්ෂ 24 දක්වා අඩුවිය. ඇතැම් විට මෙම සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ, සහනාධාර ලැබීමට සුදුස්සන් වූ සිවරසින් බොහෝ දෙනෙක් ඉකුත් වර්ෂ තුළදී එකී සහනාධාර ලබාගෙන තිබීම මෙම අඩුවීමට හේතුවන්නට ඇත.

1982 වර්ෂයේ කිරි නිෂ්පාදනය (මී කිරි ඇතුළුව) ලීටර් දශ ලක්ෂ 304 ක් ලෙස ජනලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇති අතර, මෙය 1981 නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 1.6 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කරයි. ජාතික කිරි මණ්ඩලය 1982 දී කිරි ලීටර් දශ ලක්ෂ 55.1 ක් එකතු කළ අතර මෙය ඉකුත් වසරේ එකතු කළ ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 6 කින් අඩු ප්‍රමාණයකි. එසේම, 1982 වර්ෂයේ බිත්තර නිෂ්පාදනය දශ ලක්ෂ 521 ක් ලෙස දෙපාර්තමේන්තුව විසින් තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇති අතර එය ඉකුත් වසරට වඩා සියයට 7 ක අඩුවීමකි.

ග්‍රාමීය ණය

1982 වර්ෂය තුළදී ග්‍රාමීය අංශයට දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය 1981 දී වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 156.8 සිට රුපියල් දශ ලක්ෂ 153.9 දක්වා (සියයට 1.8 කින් පමණ) සුළු වශයෙන් අඩු විය. සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ මහජන බැංකුව, ග්‍රාමීය බැංකු, ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථානවල පිහිටි ලංකා බැංකු උප කාර්යාල සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව මගින් දෙන ලද ණය සහ එකී ආයතන විසින් ග්‍රාමීය අංශය වෙත නිකුත් කරන ලද අනෙකුත් ණය ප්‍රමාණයන්ද මෙයට ඇතුළත් වෙයි. සම්පූර්ණ දත්තයන් ලබා ගැනීමට නොමැති වූ නිසා ලංකා බැංකුවේ ප්‍රධාන ශාඛා මගින් ග්‍රාමීය අංශය වෙත නිකුත් කරන ලද ණය ප්‍රමාණය ද, සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයෙන් පරිහානිව මහජන බැංකුව විසින් ග්‍රාමීය අංශයට සපයනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණයද, මෙයට ඇතුළත් නොවේ. වර්ෂය ඇතුළතදී ග්‍රාමීය අංශයට දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණයෙහි මෙම අඩු වීම, ප්‍රධාන වශයෙන්ම සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ මහජන බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය අඩු වීමෙහි ප්‍රතිඵලයක් විය. කෙසේ වෙතත්, හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් ග්‍රාමීය අංශයට දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණය වැඩිවීම මගින් මෙම අඩු වීමෙන් කොටසක් සමහන් කරනු ලැබීය.

පසුගිය වර්ෂවලදී මෙන්ම, ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථානවල පිහිටි ලංකා බැංකු උප කාර්යාල ද, මහජන බැංකුවට අනුබද්ධිත වූ සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකුද, ග්‍රාමීය අංශයට ණය සපයන ප්‍රධාන මාර්ග ලෙස තවදුරටත් ක්‍රියා කළේය. 1982 වර්ෂය තුළදී ග්‍රාමීය අංශයට නිකුත් කරන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 81.5 ක් හෙවත් සියයට 53 ක් මහජන බැංකුව සහ ග්‍රාමීය බැංකු විසින් සපයනු ලැබීය. කෙසේ වුවද, වර්ෂය තුළදී ග්‍රාමීය අංශය වෙත දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණයේ මෙම ආයතනවල කොටස, 1981 වර්ෂය හා සැසඳීමේදී අඩු වීමක් පෙන්නවිය. (1981 දී එය සියයට 58 ක් විය). මෙයට හේතුව වූයේ මහජන බැංකුව විසින් 1982 වර්ෂය තුළදී දුන් ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 17.5 ක් හෙවත් 1981 වර්ෂයේදී එමගින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයෙන් (රුපියල් දශ ලක්ෂ 32.8) හරි අඩකට ආසන්න වීමය. වර්ෂය තුළදී ග්‍රාමීය බැංකු විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 64 ක් (සියයට 42 ක්) විය. මෙය 1981 වර්ෂයේදී එම බැංකු විසින් දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 58.1 (සියයට 37) සමඟ සසඳන විට සියයට 10 ක වැඩි වීමකි. 1981 වර්ෂය තුළදී ලංකා බැංකු උප කාර්යාල (මේවායින් කිහිපයක් 1981 වර්ෂය තුළදී ඒකාබද්ධ කොට වෙනත් ස්ථානවලට ගෙන යනු ලැබූ නිසා, ලංකා බැංකුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලවලට, සමහර ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන බැංකු උප කාර්යාලවල, කටයුතු කරගෙන යාමට සිදු විය.) රුපියල් දශ ලක්ෂ 37.8 ක් සපයනු ලැබීය. එය පූර්ව වර්ෂය සමඟ සැසඳීමේදී සියයට 2 ක සුළු අඩු වීමකි. 1982 වර්ෂය තුළදී හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 34.6 ක් වූ අතර, මෙය ග්‍රාමීය අංශයට වර්ෂය තුළදී දෙනු ලැබූ මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 22 ක් විය. පසුගිය වර්ෂයේ මෙම ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 27.4 ක් හෙවත් මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 17 ක් විය. කෙසේ වෙතත්, මුළු දිවයිනපුරා ණය සපයන අනෙකුත් ආයතන මෙන් නොව, හැටන් නැෂනල් බැංකුව වගා කටයුතු සඳහා ණය දීම දෙබරඹාරවැව, මහවැලි එච්-5 කලාපය වැනි ප්‍රදේශයන් කිහිපයකට සීමා විය.

1.17 සංඛ්‍යා සටහන
 ග්‍රාමීය ණය (අ) 1981-1982

රුපියල් දශ ලක්ෂ

අරමුණ	මහජන බැංකුව(ආ)		ග්‍රාමීය බැංකු		ලංකා බැංකු උප කාර්යාල(ඇ)		හැටන් නැෂනල් බැංකුව (ඈ)		එකතුව	
	1981	1982(ඇ)	1981	1982(ඇ)	1981	1982(ඇ)	1981 (ඉ)	1982 (ඈ)	1981 (ඉ)	1982(ඈ)
1. හෝග වගාව ..	32.8	17.5	4.1	3.1	22.6	22.9	25.8	31.7	85.3	75.2
1.1 ඒ ..	(27.4)	(14.4)	(2.0)	(2.2)	(16.1)	(16.8)	(19.1)	(29.4)	(64.6)	(62.8)
1.2 අතුරු ආහාර හෝග ..	(5.4)	(3.1)	(2.1)	(0.9)	(6.5)	(6.1)	(0.9)	(1.0)	(14.8)	(11.1)
1.3 අනෙකුත් හෝග ..	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(5.8)	(1.2)	(5.8)	(1.3)
2. පශු පාලනය ..	—	—	2.0	2.1	0.2	0.5	0.7	0.9	2.9	3.5
3. කුඩා කර්මාන්ත ..	—	—	2.4	2.8	0.5	0.4	0.4	0.6	3.3	3.8
4. යන්ත්‍ර සුත්‍ර හා උපකරණ මිලට ගැනීම ..	—	—	—	—	3.9	0.7	0.1	0.5	4.0	1.2
5. ණයෙන් මිදීම ..	—	—	4.7	4.5	—	...	—	—	4.7	4.5
6. පරිභෝජනය ..	—	—	2.8	2.7	0.3	0.6	—	—	3.1	3.3
7. නිවාස, විදුලිබලය සහ ජල සැපයුම ..	—	—	30.4	34.9	1.4	1.6	—	—	31.8	36.5
8. වෙළඳාම සහ අනෙකුත් ..	—	—	11.7	13.9	9.7	11.1	0.3	0.9	21.7	25.9
එකතුව ..	32.8	17.5	58.1	64.0	38.6	37.8	27.4	34.6	156.8	153.9

මූලයන්: මහජන බැංකුව;
 ලංකා බැංකුව;
 හැටන් නැෂනල් බැංකුව.

- (අ) උකස් කිරීම් යටතේ වූ අයිතිවාසිකම් සහ අත්තිකාරම් නොමැතිව.
- (ආ) සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ පමණි.
- (ඇ) සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දුන් ණය ඇතුළත්ය.
- (ඈ) තාවකාලිකයි.
- (ඉ) සංශෝධිතයි.

ග්‍රාමීය අංශයට 1982 වර්ෂයේදී දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් වගා කටයුතු සඳහා දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණය, 1981 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 85.3 (සියයට 54) සිට රුපියල් දශ ලක්ෂ 75.2 (සියයට 49) දක්වා අඩු විය. වී වගා අංශය සඳහා නිකුත් කරන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 62.8 දක්වා සියයට 3 කින්ද, අතුරු ආහාර බෝග වගා අංශය සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 11.1 දක්වා සියයට 25 කින්ද අඩු විය. පසුගිය වර්ෂයේදී මෙන්ම, 1982 වර්ෂය තුළදීද උක් සහ කපු වගාව සඳහා ණය දෙනු නොලැබීය. (සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ වගා කටයුතු සඳහා දෙන ලද ණය පිළිබඳ විස්තරාත්මක තොරතුරු සංඛ්‍යා ලේඛන පරිශීෂ්ටයෙහි දක්වා ඇත.) කෘෂිකාර්මික නොවන කාර්යයන් සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 78.7 ක් වූ අතර, මෙය 1981 වර්ෂයට වඩා සියයට 10 ක වැඩි වීමකි. නිවාස කටයුතු, විදුලි බලය සැපයීම, ජල සම්පාදනය, වෙළෙඳ කටයුතු සහ අනෙකුත් කාර්යයන් සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය කෘෂිකාර්මික නොවන කාර්යයන් සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් විශාලතම කොටස (සියයට 79) විය.

1977 සිට 1982 වර්ෂය අවසානය දක්වා මුලදී නව කෘෂිකාර්මික ණය ක්‍රමය යටතේත් අනතුරුව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේත් රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,434 ක් වී වගා කටයුතු සඳහා දෙනු ලැබ ඇත. මෙම ප්‍රමාණයෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 747 ක් 1982 වර්ෂය අවසානය වන විට ආපසු අය කරගෙන තිබිණ. එසේම මෙම කාලච්ඡේදය තුළදී අනිකුත් වගාවන් සඳහා දෙනු ලැබූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 439 ක ණය ප්‍රමාණයෙන් ආපසු අය කරගෙන ඇත්තේ, රුපියල් දශ ලක්ෂ 218 ක් පමණකි. මේ අනුව, ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර හැරීමේ අනුපාතිකය ඉහළ මට්ටමක පැවතීම ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයෙහි තවදුරටත් දක්නට ලැබෙන අසතුටුදායක ලක්ෂණයකි. 1981/82 වගා වර්ෂය තුළදී දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය වන රුපියල් දශ ලක්ෂ 150.4 කින් 1982 වර්ෂය තුළදී ආපසු අය කර ගත් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 86.2 ක් පමණක් විය. ඉකුත් වර්ෂය හා සැසඳීමේ දී වී සහ අතුරු ආහාර බෝග සඳහා දෙන ලද ණය ආපසු ගෙවීමේ අනුපාතිකය මේ හේතුව නිසා තවදුරටත් පිරිහිණි. නියඟයෙහි අහිතකර බලපෑම් නිසා 1981/82 මහ කන්නයේදී ඇති වූ සැලකිය යුතු වගා පාළුව මෙම පරිහානියට බොහෝ දුරට හේතු වන්නට ඇත. ස්වාභාවික හේතූන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වගා පාළු වීම, ණය පැහැර හැරීමේ අනුපාතික ඉතා අධික වීමට මූලික හේතුවක් වන අවස්ථාවන්හිදී, නැවත උපලේඛන ගත කිරීම අවශ්‍ය වන බැංකු ණය සඳහා ප්‍රතිමූල්‍ය පහසුකම් සලසන කාර්යක්ෂම කෘෂිකාර්මික වගා රක්ෂණ ක්‍රමයක හෝ ස්ථායීකරණ අරමුදලක අවශ්‍යතාවය මෙම අත්දැකීම් මගින් ඉස්මතු කොට පෙන්වයි. ඇත්තවශයෙන්ම, ජාතික කෘෂිකාර්මික ණය අරමුදලක් ඇති කිරීම, 1982 වර්ෂය තුළ දී ග්‍රාමීය ණය උපදේශක මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරී සැලකිල්ලට භාජනය වී තිබිණි.

1981 වර්ෂයේදී ණය ආපසු අය කර ගැනීමේ තත්ත්වය වැඩි දියුණු කර ගැනීමේ අදහසින්, 1977 ජනවාරි 1 වන දින සිට 1981 ජූනි 30 වන දින දක්වා අතරතුර කාලයේදී, සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද වගා ණය නැවත උපලේඛනගත කිරීමේ ක්‍රමයක් ග්‍රාමීය ණය උපදේශක මණ්ඩලය විසින් අරඹන ලදී. මෙම ක්‍රමය ආරම්භ කරන ලද්දේ ණය ආපසු නොගෙවීම නිසා ණය ලබා ගත නොහැකිව සිටින ගොවීන්ට, අළුත් ණය ලබා ගැනීමට සුදුස්සන් වන තත්ත්වයට තමන් පුනරුත්ථාපනය කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලබා දීමෙන්, ණය අය කර ගැනීම සඳහා ණය පැහැර හැරී ගොවීන්ට නඩු පැවරීමට වෙළෙඳ බැංකු විසින් කලින් ගෙන තිබූ තීරණය ඉවත් කොට, වෙළෙඳ බැංකු සහ ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර හැර ඇති ගොවීන් අතර සාකච්ඡා ඇති කිරීමෙන් අදහසිනි. මෙම ක්‍රමය යටතේ, නොබෙරා ඉතිරිව ඇති මුළු ණය මුදලෙන් (1981 ජූනි 30 දිනට ඒකාබද්ධ කරනලද) සියයට 10 ක් සහ 1981 ජූනි 30 වන දින තෙක් වර්ෂයකට 9% ක පොලියක්ද ගෙවූ විට, ණය පැහැර හැර ඇති ගොවියෙකුට අළුත් ණය මුදලක් ලබා ගැනීම සඳහා සුදුස්සෙකු විය හැකිය. ඉන්පසුව ණය මුදලේ බෙරුම් කළයුතුව ඇති ඉතිරි කොටස සෑම කන්නයකදීම අවුරුදු පහක කාලච්ඡේදයක් තුළදී ගෙවිය යුතුය. මෙයට අමතරව මුල් වාර මුදල් හත නියමිත දිනවලට ආපසු ගෙවනු ලබන ගොවීන්ට අවසාන වාරික

තුන ගෙවීමේ අවශ්‍යතාවයෙන් නිදහස් වීමේ ඉඩ කඩ මෙම ක්‍රමයෙන් ලැබෙනු ඇත. පුළුල් ප්‍රචාරයක් ලබා දීමෙන් මෙම ක්‍රමයට වැඩි ගොවීන් සංඛ්‍යාවක් ප්‍රතිචාරයක් දක්වනැයි යන අදහසින් 1982 සැප්තැම්බර් 30 වැනි දිනට යොදාගෙන තිබූ ණය උප ලේඛන ගත කිරීමේ අයදුම් පත් බාර දීමේ අවසාන දිනය 1983 අප්‍රේල් 30 වැනි දින දක්වා දීර්ඝ කරනු ලැබ ඇත.

මෙම ක්‍රමය යටතේ ණය මුදල් ඒකාබද්ධ කිරීම සහ උපලේඛන ගත කිරීම ලංකා බැංකුව විසින් 1982 වර්ෂය තුළදී ආරම්භ කරන ලදී. 1982 වර්ෂය අවසාන වන විට ඒකාබද්ධ කරන ලද මුළු ණය මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 7.8 ක්ද, මූලික තැන්පතු වශයෙන් එකතු කර ගන්නා ලද මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 1.1 ක්ද වූ අතර, ආරම්භක අවස්ථාවේදී එකවර ගෙවීමට නියමිත සියයට 10 යේ මුදල් ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් බොහෝ ගොවීන් විසින් ගෙවා ඇති බව මින් පැහැදිලි වේ. එසේ වුවද, මහජන බැංකුව මෙම ක්‍රමය තවමත් ක්‍රියාත්මක කර නොමැත.

කර්මාන්ත¹

කෘෂිකාර්මික අංශය විසින් 1981 දී වාර්තා කළ සතුටුදායක වර්ධන තත්වය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යාමට එම අංශය අසමත් වුවද, නිමැවුම් කර්මාන්ත අංශය සමාලෝචිත වර්ෂය තුළදී අගය කළ හැකි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළාය. 1981 වර්ෂයේ දී වූ තාවකාලික පසු බැසීමෙන් පසුව, 1982 දී සමස්ත කාර්මික නිෂ්පාදනය මූර්ත වශයෙන් සියයට 9 කින් වර්ධනය විය. 1981 දී මෙම සංඛ්‍යාව සියයට 2 ක් පමණක් විය.

පෞද්ගලික අංශයේ සියයට 18 කින් සහ රාජ්‍ය අංශයේ සියයට 5 කින් සංයුක්තව සමස්ත කාර්මික නිෂ්පාදනය සියයට 9 කින්² සැලකිය යුතු ලෙස වර්ධනය විය. ආංශික වශයෙන් සලකා බලන කල රෙදිපිළි, ඇඳුම් පැළඳුම් සහ සම් නිෂ්පාදිත (සියයට 25 කින්), ආහාර, පාන වර්ග සහ දුම්කොළ නිෂ්පාදිත (සියයට 14 කින්), දූව හා දූව නිෂ්පාදිත (සියයට 11 කින්), සකස් කළ ලෝහ නිෂ්පාදිත (සියයට 10 කින්), රසායන ද්‍රව්‍ය හා ඛනිජ නිෂ්පාදිත (සියයට 11 කින්) සහ කඩදැසි හා කඩදැසි නිෂ්පාදිත (සියයට 9 කින්) යන අංශයන් සැලකිය යුතු වැඩිවීමක් වාර්තා කරන ලදී. කෙසේ වුවද, මූලික ලෝහ නිෂ්පාදිතවල සියයට 38 ක සහ ලෝහ නොවන ඛනිජ නිෂ්පාදිතවල සියයට 17 ක නිමැවුමේ පහළ බැසීමක් සිදුවිය. රාජ්‍ය අංශයේ සමස්ත කාර්මික නිෂ්පාදනයේ වර්ධනය පෞද්ගලික අංශයේ කාර්මික නිෂ්පාදනයේ වර්ධනයට වඩා අඩු වුවද, සමස්ත කාර්මික නිෂ්පාදනයේ ඉහළ වර්ධනයට වැඩි වශයෙන් බලපෑමක් කරන ලද්දේ රාජ්‍ය අංශයේ කර්මාන්තයන් විසිනි. ඊට හේතුව නම්, සමස්ත කාර්මික නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි කොටසකට රාජ්‍ය අංශයේ කාර්මික නිෂ්පාදන දායක වීමයි.

කාර්මික නිෂ්පාදන පිළිබඳ අනෙකුත් දර්ශකයන් මගින් ද කාර්මික කටයුතු පිළිබඳව සැලකිය යුතු වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි.

1. පසුගිය වර්ෂවලදී මෙන්ම 1982 වර්ෂය සඳහා ද, කාර්මික අංශයේ ක්‍රියාකාරීත්වයට අදාළ දත්තයන් පෞද්ගලික අංශයේ හා රාජ්‍ය අංශයේ සියළුම වාර්තාගත හා ප්‍රසිද්ධ නිෂ්පාදන කර්මාන්තයන්ට (විශාල, මධ්‍යම හා කුඩා) මහ බැංකුව විසින් යථා ලද ප්‍රශ්නාවලීන්ට ලැබුණු තොරතුරු මත පදනම් විය. (කෙසේ වුවද, ජාතික ආදායම ගණනය කිරීමේදී කාර්මික නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියක් වශයෙන් සලකනු ලබන වැවිලි කර්මාන්තයට සම්බන්ධ අපනයන සැකසුම් කටයුතු මෙහි ඇතුළත් කර නැත.) පොදුවේ ගත් කල ආමන්ත්‍රිත ආයතනයන්ගෙන් තුනෙන් පංගුවකින් පමණ පිළිතුරු ලැබුණු අතර, ඒවායින් ප්‍රධාන කර්මාන්තයන් සියල්ලම පාහේ නියෝජනය විය. දත්තයන් ලබාගත නොහැකි වූ අංශයන් පිළිබඳව විවිධ රාජ්‍ය ආයතනයන් හා සංවිධානයන්ගෙන් ලබාගතහැකි වූ තොරතුරු පදනම් කොට කෙරුණු ඇස්තමේන්තු ප්‍රයෝජනයට ගනු ලැබිණ.

2. දළ නිෂ්පාදන වටිනාකම මත පදනම් වී ඇත. අදාළ වර්ෂය සඳහා දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් එකතු කරන ලද පිරිවැටුම් බදු මත ඇස්තමේන්තු කරන ලද කාර්මික නිෂ්පාදන වටිනාකම සමඟ මෙම සංඛ්‍යාව ගැලපේ.